

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפי זרעו

ספר

זוהר התיקונים
חלק א' עם הקדמות

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 104

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובכ"א

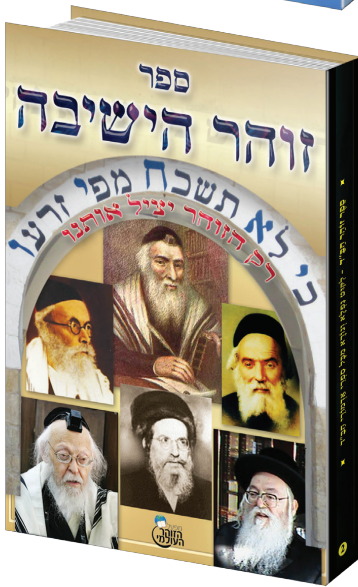
תִּכְוֵן הָעֵינַיִם

- מעט מזעיר מלים אֲדַבֵּר כְּבֵרֶת דָּרָךְ מְלֹאכֶת הַקֹּדֶשׁ בְּחִבּוּר זֶה..... א
- א) אוי לָאֵלוּ שְׂאִינִם מִסְתַּכְלִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה..... ה
- ב) לָכֵן אֵין מִי שִׁיּוֹצִיא אֶת הַשְּׂכִינָה מֵהַגְּלוּת..... ה
- ג) לָכֵן נִשְׂאָרִים בְּגְלוּת..... ו
- ד) לְכַשְׂפִּיּוּצוֹ מְעִיּוּתִיךָ חוּצָה..... ז
- ה) חֲכָמִים הֵם אֵלוּ שְׂמִסְתַּכְלִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה..... ח
- ו) לַעֲתִיד לְבוֹא הֵם עֲתִידִים לְדַעַת נִשְׁמָתָא דְאִוְרֵיִיתָא..... ח
- ז) הֵם שְׂלֵא בְּרַחוּ בְּהַר סִינִי הֵם לומְדִים תּוֹרַת הַסּוּד..... ח
- ח) ה' מִשְׁתַּבַּח בְּהֵם בְּכָל יוֹם..... ט
- ט) לֹא לָתֵת לֵה' מְנוּחָה עַד שִׁיִּגְאֲלוּ..... ט
- י) הַחֲכָמָה נְעֻדְרַת..... ט
- יא) אוי לָהֶם מֵעֲלֻבוּנָה שֶׁל תּוֹרָה..... י
- יב) הַזוֹהַר מֵאִיר אֶת תְּלֻמוֹד הַבְּבָלִי..... י
- יג) הַעוֹסְקִים רַק בְּנִגְלָה נִקְרְאִים "עוֹרִים" וְנִקְרְאִים "עֲבָדִים"..... יא
- יד) הַמֶּן מִגְּלָה אֶת קַלְקֻלָּתָם..... יא
- טו) עִם שֶׁל בְּטָלָנִים..... יב
- טז) עַל יְדֵי הַזוֹהַר יֵצְאוּ מֵהַגְּלוּת..... יב
- יז) עֵקֶר נְתִינַת הַתּוֹרָה בְּשִׁבִיל הַסּוּד..... יג
- יח) בַּעַל עֵסֶק גְּדוֹל יִהְיֶה רַב לַמוֹדוֹ בְּזַהַר..... יד
- יט) יִהְיֶה צְרִיךְ לְבוֹא בְּנִגְלוּל..... יד
- כ) מִי שֶׁהוּא בַּעַל עֵסֶק גְּדוֹל יִהְיֶה רַב לַמוֹדוֹ בְּזַהַר הַקֹּדֶשׁ אֲף שְׂאִינוּ מִבִּין..... יד
- כא) עַל יְדֵי לַמוֹד זוֹהַר מִיַּחְדִּים קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיָּה..... טז
- כב) בְּטוֹל הַקְּלָפוֹת וְהַקִּיטְרוּגִים..... טז
- כג) אֲפִילוֹ לְבִינוּנִים..... טז
- כד) הַלּוֹמֵד מִבִּין שְׂאִינוּ מִבִּין מִקְצֵר הַמְּשִׁיג וְעַמֵּק הַמְּשִׁיג..... טז
- כה) גַּם כִּי סְתוּמִים וְחִתוּמִים הַדְּבָרִים, אַל נָא תִּמְנַע מִקְרִיאָתָם..... יז
- למוֹד תְּהִלִּים זוֹהַר הַקֹּדֶשׁ אֲפֵלוּ בְּאֵין מִבִּין כָּלֵל, חֲשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצָּה לִפְנֵי הַשֵּׁם..... יז
- כז) אֲף אִם אֵינוּ מִבִּין בְּהֵם יֵאמֵר דְּבָרֵי הַזֶּהַר וְתִקְוִינִים..... יז
- כח) בְּשֵׁם אֲדָמוֹר הַזְּקוֹן (בַּעַל הַתְּנַיָּא) נִשְׁמָתוֹ בְּגִנְזֵי מְרוּמִים: סִפְרֵי הַזֶּהַר הַלְּשׁוֹן מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה אֲף עַל פִּי דְלָא יָדַע מֵאֵי קֶאֱמֵר..... יח
- כט) אֲמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּה: אֲמִירַת הַזֶּהַר מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה..... יח
- ל) בְּזִכּוֹת לַמוֹד סִפְרֵי הַזֶּהַר יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים..... יח
- לא) מֵה שְׂגוּרָמִים אֵלוּ שְׂלֵא רוֹצִים לַעֲסֹק בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה..... יט
- לב) אֲפֵלוּ מֵאֲמֵר אֲחַד יַעֲשֶׂה בּוֹ תִקְוִי לְמַעֲלָה בְּשַׁעָה אַחַת - וּמְבֹטָח שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הַבָּא..... יט
- לג) קְרוֹב לַיְמוֹת הַמְּשִׁיחַ אֲפֵלוּ נְעָרִים יָדְעוּ נִסְתָּרוֹת..... כ

לד	קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלמוד הקדוש של התקונים והזהר יחיד ורבים מנער ועד זקן
כ	לה נערים קטנים ולמדו מסוד השם
כא	לו כל אחינו בית ישראל יקבעו למוד בספר הזהר הקדוש יחד עשיר ואביון קטן וגדול שם הוא
כא	לו מה טוב ומה נעים אם שיתדלו לקבע חבורות ללמוד הזהר בפרט לעת כזאת אשר ניצוצי הגאולה החלו לפרח עלינו להשתדל בלמוד הקדוש הזה המסגל לביאת משיח צדקנו
כא	לח כשה' רואה האדם משתדל לדעת הסוד מקבל תפלותיו
כא	לט מאותה שעה שנתן דעתו, הקדוש ברוך הוא שומרו ומגן עליו, ועונה אותו בכל עת שהוא קוראו
כב	מו להתפלל לה' שישמע ויאיר עיניו בסוד תורתו
כג	מא תורה נתנה לאלו שישתכלו בה וידעו דרכיה
כד	מב עקר נתינת התורה נתנה לאלו שלומדים סודותיה
כד	מג הצמאון גדול
כד	מד רפואה קדם למכה
כה	מה זכיות של לומדי זוהר הקדוש
כה	מו ערך למוד זוהר
כה	מז במנין ובזיוכי הרבים שכרו למעלה מהשגה
כו	מח גדול המזכה את הרבים
כו	מט שכרו גדול בעולם הבא
כו	נ ה' משתעשע עמו
כז	נא מאין באת וכו' לתן דין וחשבון
כח	נב גדל העניש למי שנפטר מן העולם בלי שום ידיעות מתורת הנסתר
כט	נג בניים לומדים חכמה עליונה
ל	נד יזכה להיות במחיצת הצדיקים
ל	נה על ידי למוד תורת הח"ן בחיות דקדשה נברא אור שיכולים לראות שרפי מעלה
לא	נו "פרשת דרכים" כל אחד צריך להחליט באיזה דרך הוא הולך
לג	נז ה' נהנה אפילו הוא אינו מבין משל לתינוק
לג	נח ללמד וללמד הקטנים עם הגדולים
לג	נט זוהר בחבורה
לג	ס נצולים מפגעים
לד	סא יראת שמים
לד	סב בטול גזרות
לד	סג למוד כל יום
לד	סד תקוני חטאים
לה	סה תקוני זוהר בחדש אלול
לה	סו גאולה ומשיח
לה	סז כל החיצונים היו נדחים
לו	סח שרפת נשמתו
לו	סט ערב רב

- עו גורמים רע לעולם לו
- עא) נַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם לו
- עב) עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס לז
- עג) מַעֲבִיבִים הַגְּאוּלָּה לז
- עד) תּוֹרָתוֹ טְעוּת וְרַמְאוּת לז
- עה) אֵינּוּ חֲכָם לז
- עו) מְרָה שְׁחוּרָה לח
- עז) אָסוּר לְלַמֵּד תִּינוּקוֹת לח
- עח) יִתְגַּלְגַּל לח
- עט) תּוֹרָתָם לְשֵׁם גְּאוּהָ כְבוֹד וּמְמוֹן וְהוֹלֵךְ לַחֲצוֹנִים וּבְגִלְלָם יֵשׁ צָרוֹת לח
- פ) אֵינָם עוֹשִׂים תְּשׁוּבָה וְאֵינָם מְאֲמִינִים בְּשִׁכָּר וְעוֹנֵשׁ וְאֵין לָהֶם בְּנִים טוֹבִים לח
- פא) נִתְגַּבֵּר הַחֹשֶׁךְ לט
- פב) מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ לט
- פג) הַבְּטַחַת מִשָּׂה רַבְּנוּ לְגֵאֻלָּה שְׁלֵמָה לט
- פד) מִשָּׂה רַבְּנוּ ע"ה הַבְּטִיחַ! לט
- פז) בְּאֵלָה לֹא צָרִיךְ נִסְיוֹן מ
- פה) "בְּזִכְוִתְךָ הִגַּעְתִּי" מ

בְּפֶתַח הַשַּׁעַר

- מַעֲט מְזַעֵיר מַלְיָם אֲדַבֵּר כְּבָרַת דְּרָךְ מְלֹאכֶת הַקֹּדֶשׁ בְּחִבּוּר זֶה
 (א) אִסְף גָּדוֹל שֶׁל מְפָרְשֵׁי הַזוהַר הַקֹּדֶשׁ עַל תְּקוּן מ"ג מִתְקוּנֵי זוהַר.
 (ב) הוֹסַפְנוּ מִפְתַּח כְּעֵין קִצּוֹר וְתִמְצִית לְפָנֵי הַקְטָעִים הַנְּחֻצִים,
 שְׂמֵבָאָר כָּל נוֹשֵׂא בְצוּרָה תִּמְצִיתִית וּמְרֻכָּזָת, בְּאִפְן שְׁבִסְקִירָה
 אַחַת יִמָּצֵא הַקּוּרָא אֶת הָעֲנִיָּן הַמְּבַקֵּשׁ.
 (ג) חֲלָקְנוּ אֶת כָּל מֵאֲמַר מִהַזְהַר לְחֻלְקִים, לְפִי הַצֶּרֶךְ וְהַסֵּדֵר שֶׁל
 הָעֲנִיָּנִים, לְעֶרְכֶם כְּשֶׁלְּחֵן עָרוּךְ כְּדִי לְהַקְלֵ עַל הַמַּעֲיָן.
 (ד) חֲלוּקַת הַסֵּפֶר לִימֵי הַשָּׁבוּעַ, וִיחָא דְבָר זֶה בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ סִיּוּעַ
 לְלוּמְדִים בּוֹ, שְׁעַל יְדֵי זֶה יִשְׁתַּדְּלוּ לְלַמַּד אֶת הַסֵּפֶר כְּלוּ בְּמִשְׁךָ כָּל
 שָׁבוּעַ, וּבְכַךְ יִגִּיעוּ לְתַכְלִית הַנִּרְצָה וְלִזְכוּת לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.
 (ה) בְּרִצּוֹת ה', סֵפֶר זֶה יִהְיֶה לְעֵזֶר לְכָל, לְיוֹשְׁבֵי עַל מְדִין, וּלְבַעֲלֵי
 בָתִּים, וְלַהֲמוֹן עָם, דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים, יִמָּצְאוּם מוֹכְנִים וּמְסֻדְרִים,
 "שֶׁהַכֹּל צָרִיכִין לְמַרֵי חֵיטָא" (בְּרִכּוֹת, ס"ד ע"א) "לְמִי שֶׁקִּבֵּץ תְּבוּאוֹת
 לְמַכּוֹר, כְּלוּמַר לְמִי שֶׁקִּבֵּץ שְׂמוּעוֹת" (רִש"י שם).
 (ו) לְקוּט עַל דְּבָר מַעֲלַת וּסְגֻלַת הַלְמוּד בְּסֵפֶר הַזוהַר הַקֹּדֶשׁ, רְאֵה לְהַלֵּן
 בְּ"שַׁעַר הַמֶּלֶךְ".
 (ז) וְעוֹד חִבּוּר חֲדָשׁ וּבוֹ לְקַטְנוֹ וְתִמְצִיתוֹ מִגְּדוּלֵי הַמְּפָרְשִׁים הַנִּלְלֵי,
 לְמַעַן יִחָא שְׁוֵה לְכָל נַפְשׁ בְּלְמוּד תְּקוּן מ"ג עִם הוֹסְפוֹת חֲדָשׁוֹת
 וּמִיחֻדוֹת אֲשֶׁר לֹא בָּא עֲדִין כְּבִשְׁם הַזֶּה, יִקְרָא בְּשֵׁם "נִשְׁמַת הַזוהַר",
 אֲשֶׁר נִתְחַבֵּר בְּדַבּוּק חֲבֵרִים תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים מְקַבְּלִים, הַחֲפָצִים בְּקְרוּב
 הַגְּאוּלָּה עַל יְדֵי הַרְבוּת לוּמְדֵי הַזוהַר בְּקִיּוּם מֵאֲמַר הַזוהַר "בְּדָא
 יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי", בְּבֵית מְדַרְשֵׁינוּ יִשְׁיבַת הַמְּקַבְּלִים "בֵּית
 הַרְשָׁבִי", בֵּית שְׁמֵשׁ.

(ח) הבאנו בתוך הבאור תרגום פשוט מילה במילה מהצדיק הנסתר המקבל רבי דוד סריג זי"ע, שיצא לאור על ידי היכלא דרשב"י ירושלים.

(ט) היות ויגענו ועסקנו רבות בלמוד המפרשים בא בלשוננו מעט מזער מלשונם, לשון חכמים, כי על פי רוב החבור נעשה מתוך המנח במוחינו עם חידושים נוספים, ומנה ומנה יתקלס עילאה. וכלם מכוונים את לבם לשם שמים להקים שכירתא מעפרא, ועשינו רצון צדיקים לפרסם תורתם בכל האופנים.

(י) אנו מקוים בעזרת ה' להוציא לאור קונטרס כ"ס של תקון מ"ג עם ביאור מקצר "נשמת הזוהר" לאלפים ולרבבות לחלקם לכלל ישראל בחנם, וכל השותף במצוה גדולה זו יזכה לכל הברכות האמורות בתורה וכשיבוא משיח צדקנו יראה עליו באצבעו הקדושה, ויאמר בזכותך הגעתי.

(יא) המדפיס ספרים ממנו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואלו היה גנוז למקצועות המשפן בירכתים, לא היו לומדים בו.

(יב) הנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דוכבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו.

(הגאון מהרח"א איסטרוולסקה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב)

(יג) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו', עין שם, ונא לעין בהספמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור.

(מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ר"ז)

הקדמה

יְשֻׁמְחוּ הַמְּקַבְּלִים וְיִגִּילוּ הַלּוֹמְדִים, בְּהַגְלוֹת נִגְלוֹת הָאוֹר הַגָּנוּז מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית הַטָּמוּן בְּסֵפֶר הַזוהַר הַקְדוֹשׁ, עַל יְדֵי הוֹצָאָה לְאוֹר שֶׁל תְּקוּנֵי זוהַר תְּקוּן מ"ג עִם גְּדוּלֵי הַמְּפָרְשִׁים לְמַעַן יִתְקַיֵּם בָּנוּ דְבַרֵי הַרִי"ח הַטּוֹב שֶׁיִּהְיֶה בְּזוהַר הַקְדוֹשׁ כָּל יִשְׂרָאֵל כְּאַחַד מִנְעַר וְעַד זָקֵן, לְטַהֲרַת הַנְּשֻׁמָּה, וְזֵרוּז הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה בְּרַחֲמִים.

אֲשִׁירָה לֵה' בְּחַיֵּי אֲזוּמְרָה לְאֶלְקֵי בְּעוֹדֵי, שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעְנוּ לְזִמְן הַזֶּה, וְזִכְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהוֹצִיא לְאוֹר עוֹלָם, סֵפֶר קְדוֹשׁ וְחָשׁוּב זֶה, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ.

אוֹדָה ה' מְאֹד בְּפִי וּבַתּוֹךְ רַבִּים אֶהְלֵלְנוּ, וְאֶסְפֹּר שְׁבָחוֹ וְחִסְדּוֹ אֲשֶׁר הִפְלִיא לַעֲשׂוֹת אִתִּי, וְיִהְיֶה עִמָּדִי בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְּתִי לְסִדֵּר הַסְּפָרִים הַקְדוֹשִׁים עַל הַזוהַר, לְאַחַר שֶׁהִתְבּוֹנַנְתִּי רַבּוֹת יָמִים וְלֵילוֹת, מֵהֵי הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ וְאֵת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן, אֵיךְ לְקַרֵּב וְלִהְיוֹת בְּתִשְׁבּוּכָה כָּל יְהוּדֵי וִיהוּדֵי, לְבַלְתִּי יָדַח מִמֶּנּוּ נִדְחָ, כְּמוֹ שֶׁלְמַדְנוּ רַבּוֹתֵינוּ הַקְדוֹשִׁים שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ לִירְאֵת שָׁמַיִם בְּלִי לְמוֹד הַזוהַר הַקְדוֹשׁ, כְּכַתוּב בְּזוהַר הַקְדוֹשׁ, וְכַמְבָּאָר בְּאַרְיֵכוֹת בְּמֵאֵתִים סְפָרִים שֶׁהוֹצֵאנוּ עַל הַזוהַר הַקְדוֹשׁ, וְכֵן כָּל הַהוֹגָה בְּזוהַר הַקְדוֹשׁ בְּהַתְמָדָה זוֹכָה לְטַהֲרַת הַנְּשֻׁמָּה, וּבּוֹדָאֵי יִזְכֶּה לִישׁוּעָה גְּדוּלָּה וְרוֹב בְּרָכָה עַד בְּלֵי דֵי, אֲשֶׁר כִּידוּעַ רַב חִילִיָּה וְרַב גּוּבְרִיָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּכְדָאֵי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמּוֹךְ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחָק – דִּיחֻקָּא דְגְלוּתָא. וְדַע כִּי עַל יְדֵי לְמוֹד הַזוהַר הַקְדוֹשׁ מְקַרְבִּין בִּיאֵת מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד בְּרַחֲמִים, וְכָל גְּאוּלְתֵינוּ וּפְדוּת נַפְשֵׁנוּ תְּלוּי אֵךְ וְרַק בְּזֶה (הַמְּרַחֵם), כִּסָּא מְלָךְ, הַרְמַח"ל, שְׁלַה"ק, הַרִי"ח הַטּוֹב).

גַּם הַתְּבוֹנְנָתִי וְרֵאִיתִי בְּלְמוֹד תְּקוּן מ"ג, אֵת דְּבַרֵי הַתְּנָא הָאֶלְקֵי הַרְשָׁבִי זי"ע, וְתַתְּחַלְחַל נַפְשִׁי כִּי אֲמִירַת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְהַתְּפִלוֹת

לא נשמעים בשמים בלי למוד תורת הסוד, והוא דבר נורא ואיום, ובלעדיו אין לנו פדיון, ומה נענה ליום פקודה, בראותנו היכל התפלה והוא חלילה ריקם מכל, בעבור אשר לא חפצנו בלמוד הקדוש הזה. על כן חשבתי ללקט הפרושים השיכים לתקון מ"ג, ושערתי בנפשי שיהיה בזה תועלת גדולה ועצומה לכלל ישראל ובודאי כל מי שנשמתו עמדה על הר סיני לא יזניח דברי אלקים חיים מאמרי התנא האלקי הרשב"י הקדוש, ומי לנו גדול מרבן של ישראל חסידא קדישא ופרישא גדול מרבן שמו מרן החפץ חיים ז"ע, שאמר כי לפנים כל יהודי הפשוט ביותר האמין בלב שלם בכל דברי הזוהר הקדוש אשר היו לו לאור עינים, ודי בזה למתבונן.

וכל הרוצה לטעם טעם הארת השכינה הקדושה יעסק בלמוד זוהר הקדוש אשר מלהיבים ומחרידים בוערים כלפידים, ומאירים את חדרי הנפש, באור גן עדן, והתלמידי חכמים יזכו לדעת הנסתרות הגלויות ליודעי חן, יסוד חכמת האמת חכמת הקבלה, והוא גם סגולה לטהרת הנפש כמו שהובא בספרן של צדיקים שלמוד זזה"ק בכל יום הוא תקון גדול לנפש (שער הקדושה למהרח"ו). ומצינו בתקוני זוהר (תקון שתיטאה דף כ"ג ע"ב) שנאמר לו להרשב"י מן השמים כמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך כד יתגלי לתתא בדרא בתראה לסוף יומיא ובגיניה (ויקרא כ"ה) וקראתם דרור בארץ.

וברעיא מהימנא פרשת נשא (קכ"ד ע"ב): אחרי שבאר שם שהבירורים בגלות האחרון שהם לברר וללבן ולצרף כצרף הכסף וכבחון הזהב באילנא דטוב ורע (טוב ורע) הם דגמת נסיון דסוטה כתב כגונא דא יתעבד לנסאה לון לישראל בפורקנא בתרייתא הה"ד (דניאל י"ב) יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים דאינון מסטרא דטוב וקמיין בנסיונא והרשיעו רשעים אינון מסטרא דרע כו' והמשפילים יבינו מסטרא דבינה דאיהו אילנא דחיי בגינייהו אתמר והמשפילים יזהירו כזהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר מן זוהרא דאמא עלאה תשובה, באלין לא צריך נסיון ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי ויתקיים

בהון (דברים ל"ב) ה' בָּדַד יִנְחֵנוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֹכַר (ועין זוה"ק בראשית כ"ו ע"א וברע"מ כי תצא רע"ט).

(א) אוי לאלו שאינם מסתכלים בסודות התורה

וּכְבָר צוּנַח שָׁם הִתְנָא הַרְשַׁב"י הַקְדוּשׁ עָלָיו הַשְּׁלוֹם (זוהר בראשית כ"ח.): עוד פתח ואמר. וַיִּצַר ה' אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיִּת הַשָּׂדֶה וְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם. וְוִי לְעֵלְמָא דְאַנּוּן אֲטִימִין לְבָא וְסִתִּימִין עֵינִין דְּלֹא מִסְתַּכְלִין בְּרִזֵי דְאוּרִייתָא וְלֹא יְדַעִין. דְּוִדְאֵי חַיִּת הַשָּׂדֶה וְעוֹף הַשָּׁמַיִם אֲנּוּן עִמֵי הָאָרֶץ. וְאֶפִּילוּ בְּאֵלִין דְּאַנּוּן נֶפֶשׁ חַיָּה לֹא אֲשַׁתְּכַח עֵזֶר בְּהוֹן (בגלותא) לְשַׁכְּנִיתָא בְּגִלוּתָא וְלֹא לְמִשָּׁה דְּאִיהוּ עִמָּה. דְּבַכָּל זְמַנָּא דְּגַלְתָּ שְׁכִינְתָּא לֹא זִז מִנָּה.

תְּרַגּוּם בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ: עוד פתח ואמר, וַיִּצַר ה' אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיִּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם. אוי לעולם שהם אטומי לב וסתומי עינים שלא מסתכלים בסודות התורה ולא יודעים. שוּדְאֵי חַיִּת הַשָּׂדֶה וְעוֹף הַשָּׁמַיִם הֵם עִמֵי הָאָרֶץ, וְאֶפִּילוּ בְּאֵלוּ, שְׁהֵם נֶפֶשׁ חַיָּה, לֹא נִמְצָא בָּהֶם עֵזֶר [בגלות] לְשַׁכְּנִינָה בְּגִלוּת, וְלֹא לְמִשָּׁה שְׁהוּא עִמָּה, שְׁבַכָּל זְמַן שְׁגַלְתָּה שְׁכִינָה לֹא זִז מִמֶּנָּה.

(ב) לכן אין מי שיוציא את השכינה מהגלות

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר וְהָא מֵאֵן יְהִיב עוֹבְדָא דְאָדָם בְּיִשְׂרָאֵל וּבְמִשָּׁה. אָמַר לִיָּה בְּרִי וְאַנְתָּ אֲמַרְתָּ הֵכִי וְכִי לֹא אוֹלִיפַת (ישעיה מו) מַגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית. אָמַר לִיָּה הֵכִי הוּא וְדָאֵי. וּבְגִין דָּא מִשָּׁה לֹא מִית וְאָדָם אֲתַקְרִי אִיהוּ. וּבְגִינִיָּה אֲתַמַּר בְּגִלוּתָא בְּתַרְאָה וְלֹאדָם לֹא מְצָא עֵזֶר אֲלֵא כְּלָהוּ כְּנַגְדּוֹ. וְכֵן עִמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא אֲתַמַּר בֵּיהּ וְלֹאדָם לֹא מְצָא עֵזֶר דְּאֶפִּיק שְׁכִינְתִּיהּ מִן גְּלוּתָא הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב (שמות ב) וַיִּפֶן כַּה וְכַה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ. וּמִשָּׁה אִיהוּ בְּדִיוֹקְנִיָּה מִמֶּשׁ דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ לֹא מְצָא עֵזֶר כְּנַגְדּוֹ.

תְּרַגּוּם בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ: אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְהָרִי מִי נָתַן מַעֲשֵׂה שְׁל אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל וּבְמִשָּׁה? אָמַר לוֹ: בְּנִי, וְאַתָּה אֲמַרְתָּ כֵּךְ? וְכִי

לא לַמִּדַּת (ישעיהו מו) מַגִּיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרֵיתָ! אָמַר לוֹ, כִּךְ הוּא וְדַאי. וְלִכֵּן מָשָׁה לֹא מֵת, וְהוּא נִקְרָא אָדָם, וּבְגִלְלוֹ נֶאֱמַר בְּגִלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה וְלֹאֲדָם לֹא מִצָּא עֶזֶר, אֲלֵא כָּלִם כִּנְגְדוֹ. וְכֵן נֶאֱמַר בְּעֲמוּד הָאֲמָצְעִי וְלֹאֲדָם לֹא מִצָּא עֶזֶר שְׂיוּצִיָּא שְׂכִינָה מֵהַגְּלוּת. זֶהוּ שְׂכֵתוּב (שמות ב) וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ. וּמָשָׁה הוּא בְּדַמּוּתוֹ מִמָּשׁ, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ לֹא מִצָּא עֶזֶר כִּנְגְדוֹ.

(ג) לְכֹן נִשְׂאָרִים בְּגִלוֹת

בַּהֲהוּא זְמַנָּא וַיִּפֹּל ה' אֱלֹקִים תְּרַדְמָה עַל הָאָדָם. ה' אֱלֹקִים אֲבָא וְאִמָּא. תְּרַדְמָה דָּא גְלוּתָא דְאַתְמָר בֵּיה (בראשית טו) וְתְרַדְמָה נִפְלָה עַל אֲבָרָם. אֲרַמִּי לִיה עַל מָשָׁה וַיִּישָׁן. לִית שִׁנָּה אֲלֵא גְלוּתָא.

תְּרַגּוּם בְּלִשׁוֹן הַקּוּדְשׁ: בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּפֹּל ה' אֱלֹהֵקִים תְּרַדְמָה עַל הָאָדָם. ה' אֱלֹהִים - אֲבָא וְאִמָּא. תְּרַדְמָה - זוֹ הַגְּלוּת, שְׁנֶאֱמַר בָּהּ (בראשית טו) וְתְרַדְמָה נִפְלָה עַל אֲבָרָם. הַפִּילוֹ עַל מָשָׁה וַיִּישָׁן. אֵין שִׁנָּה אֲלֵא גְלוּתָא.

וּבְאֵרוֹ הַמְּפָרְשִׁים, גַּם הוּבָא בְּמִתּוֹק מְדַבֵּשׁ [להגה"צ יָדִיד נִפְשִׁי לַהֲבַחֲל"ח הַמְּקַבֵּל רַבִּי דְנִיָּאל פְּרִישׁ זי"ע] בְּשֵׁם מְקַדֵּשׁ מְלֶךְ, (בראשית ח"א דף ש"ח - ש"ג) שְׁעוּד פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכוּ', וְוִי לְעֵלְמָא דְאַנּוֹן אֲטִימִין לְבָא וְסְתִימִין עֵינִין דְּלֵא מְסַתְּפְלִין בְּרִזֵּי דְאוּרִיָּתָא וְלֹא יָדְעִין. אוֹי לְהֵם לְבַנֵּי אָדָם שְׁלַבְסֵם אָטוּם וְשְׁכַלְסֵם סְתוּם וְלֹא מְתַבּוֹנְנִים לְדַעַת וְלְהַבִּין אֶת סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְאִפִּילוּ בְּאֵלִין דְאַנּוֹן נִפְשׁ חִיָּה לֹא אֲשַׁתְּכַח עֶזֶר בְּהוּן (בגלותא) לְשְׂכִינְתָּא בְּגִלוּתָא וְלֹא לְמָשָׁה דְאִיהוּ עִמָּה. דְּבַכַּל זְמַנָּא דְגְלוּת שְׂכִינְתָּא לֹא זִז מְנָה.

וְאִפִּילוּ אֵלוֹ הַתְּלִמִּידֵי הַחֲכָמִים שֵׁישׁ לְהֵם נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, לֹא נִמְצָא עֶזֶר וְסִיוַע עַל יָדָם לֹא לְהַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה וְלֹא לְרַעֲיָא מְהִימְנָא מָשָׁה רַבְּנוּ, וְהוּא לְפִי שְׂאֵינָם עוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי כְּנוֹדַע שְׂרַק עַל יָדֵי לְמוּד תּוֹרַת הַסּוּד עוֹשִׂים תְּקוּן לְשְׂכִינָה לְפִדּוּתָם מֵהַגְּלוּת, וּבְגִינֵיהּ אֲתַמָּר בְּגִלוּתָא בְּתַרְאָה וְלֹאֲדָם לֹא

מִצָּא עֵזֶר אֶלָּא כְּלָהּוּ כְּנַגְדּוֹ. כְּלוּמַר: הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מִצָּא תַלְמִידֵי חֲכָמִים שֶׁיְהִיוּ עֵזֶר לְמֹשֶׁה רַעִיָא מְהִימְנָא לְעֵזֶר לְפָדוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה אֶלָּא כּוֹלֵם עוֹמְדִים כְּנַגְדּוֹ, לְפִי שְׂאִינִם עוֹסְקִים בְּלַמּוּד תּוֹרַת הַסּוּד וְאִינִם מְסִיעִים בְּתַקּוּן הַשְּׂכִינָה.

בַּהֲהוּא זְמַנָּא וַיִּפֹּל ה' אֱלֹקִים תְּרַדְמָה עַל הָאָדָם. ה' אֱלֹהִים אֲבָא וְאָמַר. תְּרַדְמָה דָּא גְלוּתָא דְאִתְמַר בֵּיהּ (בראשית טו) וְתְרַדְמָה נִפְלָה עַל אַבְרָם. אַרְמִי לִיהַ עַל מֹשֶׁה וַיִּשָּׁן. לִית שִׁינָה אֶלָּא גְלוּתָא.

וְלִכֵּן בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן נִשְׁאַרִים בְּחֻשְׁכַת הַגְּלוּת, כִּי אֵין מִי שְׂמוּכֵן לְפָדוֹתָהּ (בְּיַדָּאֵי כֹּל יְהוּדֵי הָעוֹסֵק בְּלַמּוּד הַזוּהַר הַקְדוּשׁ מְסִיעַ בְּפָדוֹת הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה אֲךָ כְּיָדוּעַ כֹּל שְׂשִׁים רַבּוּא נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵמָּה נִקְרְאִים בְּרַחֵם אֶחָד הִיא הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה, וְלִכֵּן צָרִיךְ שְׂכָל יְהוּדֵי וַיְהוּדֵי יַעֲסֵק בְּלַמּוּד הַזוּהַר הַקְדוּשׁ לְכֹל הַפְּחוֹת עַד שְׁיִזְכֶּה גַם לְלַמַּד תּוֹרַת הַסּוּד בְּהַבְנָה, וּבְכַף נִזְכָּה לְקַבּוּץ הַגְּלוּת בְּאַהֲבָה וּבְרַחֲמִים).

ד) לְכַשִּׁיפּוּצוֹ מְעִינוֹתֵיךְ חוּצָה

וְכִידוּעַ מַעֲשֵׂה שְׂבָאוֹ חֲסִידֵי חַב"ד לְהַרְבּ מְבָרִיִּסְק הַגְרִי"ז סוּלוֹבֵיִצ'ק זי"ע, וְשְׂאֵלוֹ מִפְּנֵי מַה לֹּא לּוֹמְדִים אֶצְלְכֶם תִּנְיָא, וְסִפְרוּ לוֹ עַל עֲלִית נִשְׁמָה שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַיְדוּעָה, שְׂשָׂאֵל לְמִשִּׁיחַ אִמְתִּי קָאֲתִי מַר? וְהַשִּׁיבוּ, לְכַשִּׁיפּוּצוֹ מְעִינוֹתֵיךְ חוּצָה, וְאִם כֵּן הַבַּעַל הַתִּנְיָא הוּא מְמַשִּׁיךְ תּוֹרַת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, וְצָרִיךְ לְלַמַּד אֶת סִפְרוֹ כְּדִי שְׂיִבּוּא מְשִׁיחַ, וְהַשִּׁיבֶם שְׂאֶצְלָנוּ הַמְּסַרְתָּ הִיא, כִּי פּוֹנֵת הַמְּשִׁיחַ לְלַמַּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׂבָזָה יְחִישׁ גְּאוּלְתֵינּוּ.

וְכַאֵן מְקוּם לְהַבִּיא אֶת דְּבָרֵי כ"ק מְחוּתְנֵי לְהַבְחֵל"ח מִרְן הָאֲדָמוֹר"ר מְקַלּוּיִזְנַבּוּרְג זִיע"א, וּזל"ק: עַל כֵּן קָבְעוּ תַלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב אֶת עַקְר לְמוּדֵם בְּסִפְר הַזוּהַר הַקְדוּשׁ, וְהֵם נִחְשָׁבִים לְתַלְמִידֵי שֶׁל רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, שְׂאָף הֵם אֶחְזוּ דְרַכֶּם בְּקַדְשׁ שְׂאִין צָרִיךְ לְלַמַּד חוּבָה וְלִשְׂרֹף אֶת הַחוּטָאִים כִּי אִם לְהַסְתַּפֵּל בְּעֵין טוֹבָה וְעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְהַחֲזִירָם בְּתַשׁוּבָה, לְהַסִּיר מֵהֶם הַלֵּב חוֹרֵשׁ מִחֻשְׁבוֹת אֲוֹן וְשִׁיבָלוּ לֵב בְּשֵׁר לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֵי ה' יִתְבָּרַךְ. (מתוך)

דברי קדשו בשעור חמש ורש"י פרשת אמור תש"מ "לל"ג בעומר", ונדפס בספר זוהר קלויזנבורג).

אנו אומרים בפיוט אשר יסדו מרן הרי"ח הטוב זי"ע: "סיני סיני לו נקרא, ארי שבחבורה, ממנו תצא תורה, אדוננו בר יוחאי", והוא על פי מה שכתוב בזוהר הקדוש, דאלמלא נתנה תורה דינו ברבי שמעון בר יוחאי שממנו תצא תורה, ויש להתבונן מה היה העקר בקבלת התורה:

ה) חכמים הם אלו שמסתכלים בסודות התורה

כתוב בזוהר הקדוש בפרשת בהעלתך (דף קנב.) וזה לשונו: חכימין עבדי דמלכא עלאה, [חכמים הם העבדים של מלך העליון], אינון דקיימו בטורא דסיני, [אותם שעמדו על הר סיני], לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו' [אינם מסתכלים אלא בנשמת התורה שהיא עקר כל התורה ממש, כלומר שיודעים שבספורים וגם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רזי התורה והכונות שצריך לכוון בכל מצוה ומצוה]. [אמר המעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני].

ו) לעתיד לבוא הם עתידים לדעת נשמתא דאורייתא

ולזמנא דאתי, זמינין לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא. [ולעתיד לבוא הם עתידים להסתכל ולהתבונן בנשמה של הנשמה של התורה, כי אחר תחית המתים עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידע מהותה]. (הבאור מהפרוש מתוק מדבש).

ז) הם שלא ברחו בהר סיני הם לומדים תורת הסוד

ואומר הגה"צ המקבל האלקי רבי יהודה פתיה זי"ע: ונראה לי בבאור פונתו כי בתחלה פשיצאו ישראל לקראת האלקים היו מתיצבים בתחתית ההר ואחר כך נאמר: "וירא העם וינעו וייעמדו

מרחק", כי היו יראים פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והיה מקצת מהעם שהיו ששים ושמים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שכתוב בזהר הנזכר "אינון דקיימו בטורא דסיני", כלומר ולא נעו ועמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף, ולכן הם זוכים לחכמת האמת. ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק, פן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת, מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

(ח) ה' משתבח בהם בכל יום

ואיתא בזהר פרשת חיי שרה (ק"ל ע"ב) שאין מקום פנימי בכל המקומות בגן עדן כמו המקום הגנוז לאלו שיודעים את הסוד ויודעים להדבק בשם יתברך... ואלו שעמלים להבין את תורת הסוד... הם אלו שהשם יתברך משתבח בהם בכל יום, הם אלו שעולים בין העליונים הקדושים והם נכנסים בכל השערים של גן עדן העליון ואין מי שימחה בידם, כמה גדול חלקיהם וזכותם בעולם הזה ובעולם הבא

(ט) לא לתת לה' מנוחה עד שיגאלנו

הרעיא מהימנא מצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דווקא, שתורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זוהר פנחס ריט).

(י) החכמה נעדרת

כתב המהרח"ו (הובא בהקדמה לעץ חיים): וסבה זו גרמה בעונותינו הרבים לבטול מצוה הגדולה הזאת, ולאריך הגלות המר והנמקרה הזה. ותהי חכמת האמת נעדרת מונחת בקרן זוית, ואין מי מהלומדים נוגע בקצה המטה אשר בידו, לטעם מנפת צופיה. כי מי שלא טעם טעם חכמת האמת כאלו לא ראה מאורות מימיו, ואוי להם

לבריות מעלבונה של תורה. והאומר די לי בנגלות אין לי עסק
בנסתרות, טוב ליה דלא איברי בעלמא כמבאר בתקונים (תקון מ"ג).

יא) אוי להם מעלבונה של תורה

וזה אצלי פרוש המשנה (אבות פרק ו' ב') "אמר רבי יהושע בן לוי, בכל
יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרות ואומרת אוי להם
לבריות מעלבונה של תורה", כי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטיה
ובספוריה לבדם, היא לוכשת בגדי אלמנותה ושק הושת כסותה, וכל
האמות יאמרו לישראל, מה דודך מדוד, מה תורתכם מתורתינו, הלא
גם תורתכם ספורים בהבלי עולם, אין עלבון תורה גדול מזה, ולכן
"אוי להם לבריות מעלבונה של תורה", ואינם עוסקים בחכמת
הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות, וכל
הרעות המתרגשות לבוא לעולם, עכ"ל המהרח"ו. [כלומר שלא זו
בלבד כל האסונות שקרו תלוי בצאנורם, אלא גם ח"ו מה שעתידי
להיות שלא יבוא הם אשמים בכך, ואי לה לאותה בושה ואוי לה
לאותה כלמה, מה יענו ביום הדין, כי רק רבי שמעון יכול לפטור מן
הדין, והם לא רצו לשמוע לו, ולא אבו ללכת בתורתו - "תורה אור"
שעל זה כתב המהרח"ו שם, כי הפסוק (משלי פרק ו' כ"ג) "ותורה אור"
הוא רק על חכמת ספר הזוהר הקדוש וז"ל:

יב) הזוהר מאיר את תלמוד הבבלי

וכנגד הפת השניה הם התלמידי חכמים העוסקים בתורת ה' אשר
נפשם חצובה מן השמים ולא מן הארץ אמר "ואל השמים
ואין אורם" כי גם שנפשם חצובה מן השמים, אין להם אור בתורתם
כמו שכתבנו למעלה בשם חז"ל על פסוק: במחשפים הושיבני זה
תלמוד בבלי. וחכמת ספר הזוהר היא המאירה אותם, ומבארת
הדברים הנאמרים בתלמוד, במלבושים כאלו הם חשובים גשמיים,
אשר עליהם נאמר "ותורה אור", וזה שאמרו ואל השמים ואין אורם,
ועל זה נתנבא ישעיה הנביא בנחמותיו ואמר: "והולכתי עורים בדרך
לא ידעו" וגו', כי התורה הפשטית נודעו במספרם, וכו', עיי"ש...

יג) העוסקים רק בנגלה נקראים "עורים" ונקראים "עבדים" ובלי ספק כי העוסקים בתלמוד בבלי בלבד, מגששים פעורים קיר, בלבושי התורה, ואין להם עינים רואות ברזי התורה הנסתרים בו, כי לא על חנם כפי רצונם פסקו טמא טהור אסור והתר פשר ופסול, אלא מתוך פנימיות התורה כנודע ליודעי חן, וכמו שקראם במקום אחר, האחד שבארנו לעיל, סתימין עינין וכו' וזה שכתוב (ישעיה פרק מב יט) "מי עור כי אם עבדי", אבל הכוונה היא למעוטי ולאפוקי חכמי האמת הנקראים בנים, אינון מרי קבלה כנ"ל אבל העוסקים במשנה לבדה בלתי הסתכלותם בסודותיה, וכפי סודותיה יפסקו הדינים אם אסור ואם מתר כנ"ל הנה אלו עורים בודאי הם, וזה שכתוב "מי עור כי אם עבדי", כי העוסק בפשט נקרא עבד כנ"ל ועליהם נתנבא ישעיה לעתיד לבוא שיזכו ללכת בדרך לא ידעו הוא דרך חכמת האמת... וזה שכתוב עוד אשים מחשך לפנייהם לאור, כי התלמוד בבלי שהוא מחשך המספר בפשט העולם הזה, אשים לפנייהם לאור, ויסתכלו מתוכו רזין דאורייתא הגנוזים בו, הנקרא ותורה אור. (ספר עץ חיים - הקדמת מוהר"ו זי"ע"א על שער ההקדמות).

יד) המן מגלה את קלקלתם

אמר הרשב"י זי"ע במכילתא "ובזוה"ק כתבו, שאוכלי המן היו מקבלים הארה רוחנית וגלוי שכינה ללמוד בסודות התורה, וכתב על זה החיד"א שם בניצוצי אורות, שזה דוקא לצדיקים אשר היה המן מאיר בהם, מה שאין כן לאלו שכתוב בהם "והעם שטו ולקטו" כלומר, שהלכו אחר שטותם, ולהם לא האיר המן, ומי אלו? הם שהיו צריכים לטרח לחפש את המן מרחוק, ולטחנו ולדוכו וכו', עכת"ד. ובאורו הצדיקים מדוע לא רצו את המן וקראו לו לחם הקלוקל? כי המן היה מגלה את קלקלתם ואת כל צפונות לבם, כיצד? שלצדיקים בא המן ליד פתח האהל, ובכלל לא טרחו לצאת, ואם היה אדמו"ר וראש ישיבה גדול שח"ו חטא בסתר, מיד למחרת היה המן

יורד רחוק מאד מפתח אהלו, והיה נצרך לשוטט ולחפש כמו כל הרשעים, ולכן לא רצו את המן כי היה מגלה את קלקלתם ברבים.

(טו) עם של בטלנים

כמו כן עתה יש רבנים ואדמו"רים וראשי ישיבות ומנהלים ומלמדים, שלא רוצים את לימוד הזוהר הקדוש, מפחד שמא יגלה עליהם, כי אינם ראויים לאותה איצטלא, (ויכול להיות שרוקדים וקופצים ושרים במירון "תורתו מגן לנו" ולא שמים לב מה יוצא מפייהם, כי איך יגן עליהם, אם לא לומדים תורתו), ואוי לה לאותה בוששה, ואוי לה לאותה כלמה, כי אם מפחד בשר ודם חוששים, האיך לא יבושו מפני מלכו של עולם, בבוא יום הדין הגדול והנורא, מה יענו ליום פקודה, כי עמי הארץ הם, כי כך קוראם הרעיא מהימנא בזוהר הקדוש, שמי שלא לומד זוה"ק נקרא עם הארץ. וכבר הבטיחנו הקדוש "האור החיים" ז"ע, כי מה שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה הוא ש'היה ר"ת משה, כי ממש משה רבינו הוא גואל ראשון והוא גואל אחרון, ומשה רבינו נותן התורה לא רוצה לגאול עם של בטלנים.

(טז) על ידי הזוהר יצאו מהגלות

וכבר אמר לנו משה רבינו ע"ה, במה נאחז כדי להגאל, כמו שהבטיח לנו משה רבינו בזוה"ק ברעיא מהימנא (פרשת נשא דף קכ"ד): והמשפילים יזהירו כזוהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון (דברים לב) "ה' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר", עכ"ל.

ועוד כתב האור החיים הקדוש (בפרשת ויחי) על הפסוק "אוסרי לגפן עירה, וגו' חכלילי עינים מנין" וגו', זה יורה על לימוד התורה, שרק בה ננצל מהצרות ונגאל ברחמים, וצריך שיהיה בנו יינה של

תורה, כדפרשתי בספרי על הפסוק (שיר השירים ד'), "הביאני אל בית היין" וגו' ושם פרש, ש"יין רומז ללמוד כל פ'ר'ד'ס התורה, וברש"י בגמרא פרש על הפסוק הזה "יין גימטריה סוד", ובגמרא (שבת דף פח, ב') פרש רש"י: למימינים - עסוקים בכל כחם, וטרוידים לדעת סודה, כאדם המשתמש ביד ימינו שהיא עקר, ע"כ.

(ז) עקר נתינת התורה בשביל הסוד

והקדוש רבי יצחק אלפיה זי"ע, בספרו שיח יצחק כתב, דעקר נתינת התורה היא לסודותיה, ע"כ, וזוהי הבטחת הרשב"י ע"ה, שפמוך לגאולה גם ילדים קטנים ילמדו סודות ה', ותודה להשי"ת כבר מתקיים בנו חזון הרשב"י דבר יום ביומו. פללו של דבר, לא יעזר לרבני הערב רב כלום, "ובני ישראל יוצאים ביד רמה", ותרגם האונקלוס בריש גלי, ברי"ש אותיות רשב"י, גלי גימטריה ג"ם הרומז למידת הרחמים, כדכתב רבינו בחיי בשם המקבלים על הפסוק (ויקרא פרק כו מד) "ואף גם זאת" וגו', וז"ל: ודע כי מדרך הקבלה יש הפרש גדול בין לשון אף ללשון גם, אף על פי ששניהם לשון רבוי, כי לשון אף ירמוז למדת הדין, ולשון גם ירמוז למדת רחמים, מלשון גמילות חסדים, כענין (שם ל') וגם שמע בקולי, והשמיעה ברחמים, וכו', עיי"ש דבריו הקדושים. כלומר, שעל ידי שנמשיך עלינו את נשמת הרשב"י ע"ה בלומדינו את תורתו, כמו שכתב החסד לאברהם בשם רבי אברהם גלאנטי זי"ע, שכאשר אנו לומדים תורת הרשב"י, בא הרשב"י מתעטר ויושב בגוון, על ידי זה נמשיך עלינו את מדת הרחמים הנקראת "גם".

וכל המזכה את הרבים זכותו עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים. ובגדל כח זכות הרבים של העוזרים והמסיעים למפעל הקדוש הזה, יזכו לראות מיוצאי חלציהם רב תענוג ונחת דקדשה, עד אשר נזכה בקרוב שיערה השם עלינו רוח טהרה, ויקוים בנו הפסוק (יחזקאל פרק לו כה) "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם", ונזכה

לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו,
וללמוד כל חלקי תורתנו הקדושה בד' חלקי הפרד"ס.

יה) בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזהר

וז"ל האדמור הזקן זי"ע: מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו
בזהר אף שאינו מבין, כי מה אכפת ליה שאינו מבין אפלו הכי
הוא סגלה. (מאמרי האדמור הזקן הקצרים 1 דף תקעא)
וכמו ששמענו בפרוש מפי אדמור הזקן (בעל התניא) בליאזני, שיש
בחינת טמטום המח וכו', ולזה מועיל קריאת דברי הזהר
הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר.

(תנה אריאל, להרי"א מהומיל, שמות עמוד סד)

יט) יהיה צריך לבוא בגלגול

ועוד אמרו חכמי האמת שכל נפש צריכה לתקונה לעסק בפרדס כפי
מה שהיא יכולה להשיג ולידע וכל מי שיכול להשיג ולידע
הרבה ונתעצל ולא השיג וידע אלא מעט צריך לבוא בגלגול עד
שישיג וידע כל מה שאפשר לנשמתו להשיג מידיעת התורה והן
בפשטי ההלכות הן ברמזים ודרשות וסודות כי כל מה שנשמתו
יכולה להשיג ולידע מידיעת התורה זהו תקון שלמותה ואי אפשר
לה להתקן ולהשתלם בצרור החיים את השם במקורה אשר חובה
משם בלתי ידיעה זו ולכן אמרו חכמים אשרי מי שבא לכאן ותלמודו
בידו כדי שלא יצטרך לבוא בגלגול לעולם הזה.

(שלחן ערוך הרב הלכות תלמוד תורה פרק א' סימן ד')

כ) מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזהר הקדוש אף

שאינו מבין

ובגדון שאר הלמוד יהיה בזה האפן: מי שהוא בעל עסק גדול יהיה
רב למודו בזהר אף שאינו מבין, כי מה אכפת ליה שאינו

א. רב למודו בזהר הקדוש וכו': נראה דהטעם על עצם הלמוד בזהר ולא רק על הלמוד ואינו מבין. וכתב מבאר בספרים באריכות שיש סגלה מיוחדת שכתב להן "אפלו הכי היא סגלה" הוא טעם נמי

מבין אפלו הכי היא סגלה. וגם ילמד עין יעקב וספר מנורת המאור וספרי יראים. מלבד שעורין הקצובין ללמוד תנ"ך ומדרשי רבותינו זכרונם לברכה כמו עין יעקב ובספר הזהר בתוכחת מוסר השכל שבוי"ב, ובספרי המוסר המיוחדים על פי חכמת האמת כספר הראשית חכמה והשל"ה וכהאי גוונא. ובשבת זמן ללמוד ספר הזהר¹⁰ עם פרושים ובאורים בעיון מעט בספרי הקבלה בהרמ"ז וספר מקדש מלך... עד כאן לשונו.

(תשובת אדמו"ר הזקן רבי שניאור זלמן מלאדי זצ"ל - שנת תשס"ה)

כל צרופי אותיות התורה יש בהם יתרון ומעלה יתרה זו, שבדבקות נפש האדם בצרופי אותיות אף שאינו יודע ומבין הענין בעין השכל רק שהוגה ומדבר בהם (לאפוקי הרהור דלאו כדבור דמי) הרי הם מעלים את הנפש למקום שלא היתה הנפש מגעת שם מצד שרשה, כי שרש אותיות התורה היא הגבה למעלה משרש הנפש.

(תורה אור לבעל התניא, פרשת בשלח דבור המתחיל אשירה לה')

היום מסייעת להשכיל ולהבין בחכמה הנעלמה קדש קדשים היא וכו'.

למוד ספר הזהר עם פרושים ובאורים בעיון מעט וכו' עין בסימן שלפני זה שלא הזכיר רבנו ללמוד זה וכמו שכתוב לעיל. ונראה דשם מיירי באדם שאינו מסגל להבין דברים בעיון ואינו שוץ ללמוד בספרי קבלה, ולכן כתב שם שיש סגלה מיוחדת בקריאת ספר הזהר אף שאינו מבין, מה שאין כן הקא מיירי במי שמסגל ללמד בעיון. וחיוב זה של ללמוד הקבלה נזכר בהלכות תלמוד תורה (פרק א' סימן ד') בסופו: "ועוד אמרו חכמי האמת שכל נפש צריכה לתקונה לעסק בפרד"ס וכו' וסודות וכו'".

ולאורכה צריך עיון דבהלכות תלמוד תורה שם משמע דלמוד ההלכות קודם ללמוד אגדה וקבלה, וכאן הלא מיירי במי שעדין לא גמר ללמד הלכה. ונראה דצריך לומר כמו שכתבנו לעיל לגבי ללמוד אגדה, דמה שכתב רבינו שלמוד ההלכה קודם, הינו שרב זמנו יהיה בהלכה, אבל בודאי שצריך לעסק במקצת זמנו בקבלה...

בספר הזהר. ועין בזה ב"שם הגדולים" מערכת ספר "בהיר" שכתב בשם גורי האר"ל "ונראה כי דוקא ללמוד הזה יש בו סגלה יותר על ללמוד משנה ותלמוד ומקרא". ועין עוד במגדל עז (עמוד תל"ח) באריכות.

ב. ובספר הזהר בתוכחת מוסר השכל שבו: ובספרי מוסר המיוחדים על פי חכמת האמת כספר ראשית חכמה והשל"ה וכהאי גוונא בסימן שלפני זה כתב רבינו שבעל עסק ללמוד בספר הזהר משום סגלה ואפלו כשאינו מבין, אבל כאן הוא מחלק בין חלק המוסר שבהר לחלק הקבלה שבו, וחלק המוסר הוא כמו אגדות חכמינו זכרונם לברכה שצריך ללמודם כדי ללמד מהם מוסר השכל.

ג. ובשבת זמן ללמוד ספר הזהר: עין בגטין (ס): ר' יוחנן וריש לקיש מעיני בספרא דאגדתא בשבתא, ובהגהות ר' יעקב עמדין כתב, בספר של עץ חיים וחכמי האמת שאנו קורין קבלה. ולא היו מעינין בימות החל אלא בדינים והלכות וכו', ובשבת לא היו עוסקים בדינים והלכות וכו' והיו מעינים בשבת בדברי אגדה שמושכת הלב מפני ענג שבת, וקדשת

כא) על ידי למוד זוהר מיוחדים קודשא בריך הוא ושכינתיה
 עתה באתי להזכיר כאן דברים חוצבים להבות אש בענין זה מה
 שכתב הרב הגאון הגדול הצדיק המפרסם אשר כל רז לא אניס
 ליה מה"ר אברהם אזולאי זצ"ל בספרו היקר חסד לאברהם, וז"ל
 במעין הראשון נהר כ"ד.

ודע פי עקר פונת הרשב"י ע"ה בחבור הזוהר ה"ה לזה, להיות שאור
 הלאומי באפס שפע באין תומך ובאין עוזר לה, רצה לעשות לה
 סמך ליחודה בבעלה יחוד מועט ע"י חבור הזוהר במה שהיה הוא
 וחבריו עוסקים בסודות התורה שזה גורם ליחוד קב"ה ושכינתיה
 ע"י הסוד, שסוד הוא ר"ז בגימטריא או"ר.

כב) בטול הקלפות והקיטרוגים

וגם שעל ידי החבור הזה יהיה בטול הקלפות וקלפות העונות
 והשפתת הקטרוגים, אשר לזהטים בכל עת ובכל שעה נגד
 מדות הקדושים והשמות הקדושים שהם בסוד השכינה הקדושה
 ונגד בני ישראל, והעוסק בתורה נקרא קלע וחרב ורמח שהם בחינות
 סודות כדי להצילם ברעתם ע"י חבור זה, וספר זה עתיד להתגלות
 בימי מלכא משיחא כדי לתן סעדא לשכינה הקדושה כנזכר, והנה
 כל אותן שיזכו אליו יזכו לגאלה, פי העבודה הזאת המעטת בזמן
 הזה הוא יותר חשוב מכל אילי נביות בזמן שהיה בית המקדש קיים,
 וכו', עיי"ש עוד, עכ"ל.

כג) אפילו לבינונים

הרי מבאר גם מדבריו שעתידי ספר הזוהר להתגלות בהתגלות חדשה
 מפרסמת בדור האחרון, והתגלות זו הינו התפשטות בין הכלל
 ישראל, אפילו בין אותן שהם בזמן הזה במדרגת בינונים.

כד) הלומד מבין שאינו מבין מקצר המשיג ועמק המושג

דברי האזולאי בעל עבודת הקדש זצ"ל נכנסים בלבו שכתב שם
 בספרו, וז"ל, למוד ספר הזוהר מרומם על כל למוד בשגם לא

יִדַע מֵאֵי קָאָמַר, וְאִף שְׂיִטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ, וְהוּא תִקּוּן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה וְכוּ',
שֶׁסֶפֶר הַזֹּהַר מִן הַסּוּדוֹת עֲצָמָן בְּגִלּוּי, וְהַקּוּרָא יוֹדֵעַ שֶׁהֵם סוּדוֹת
וְסִתְרֵי תוֹרָה, אֲלֵא שְׂאִינוּ מוּבָן מִקְצֵר הַמְּשִׁיג וְעַמֵּק הַמְּשֹׁג עַכ"ל.

כה) גַּם כִּי סְתוּמִים וַחֲתוּמִים הַדְּבָרִים, אֵל נָא תִמְנַע מִקְרִיאָתְכֶם
גַּם כִּי סְתוּמִים וַחֲתוּמִים הַדְּבָרִים, אֵל נָא תִמְנַע מִקְרִיאָתְכֶם, כִּי בְרִית
כְּרוּתָה לְשִׁפְתֵי הַנוֹטְפוֹת מֵרַב בְּאִימָה וְרַעוּתָא דְלִבָּא בְּהִנֵּי כַּבְּשֵׁי
דְרַחֲמָנָא שְׂאִינָם חוֹזְרוֹת רִיקָם, מְעוֹרֵר אֶת הָאֵהָבָה עַד שֶׁתִּחְפֹּץ
בְּלִגְלוּג וְגִמְגוּם, אִישׁ הוֹגֵה וְשׁוֹגֵה בְּאֵהָבָתָה וְכוּ'.
(הֵרַב מֹשֶׁה זְכוּתָא בְּהַגְהוּתָיו לְסֶפֶר הַפְּנוּנוֹת)

לְמוֹד תְּהִלִּים וְזֶהֱרַקְדוּשׁ אֶפְלוּ בְּאֵין מִבִּין כְּלָל, חָשׁוּב וּמִקְבֵּל
וּמְרָצָה לְפָנֵי הַשֵּׁם
לְמוֹד סֶפֶר הַזֹּהַר נִשְׁגָב מְאֹד לְטִהַר וּלְקַדֵּשׁ הַנֶּפֶשׁ, וְאֶפְלוּ אִי לֹא יִדַע
מֵאֵי קָאָמַר וְשׁוֹגֵה בּוֹ שְׂגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא. וְנִהְיִי שֶׁבְּלְמוֹד הַמְּשִׁנְיּוֹת וְכַדּוּמָה יֵשׁ דַּעוֹת שְׂצָרִיךְ לְהִבִּין
לְפָחוֹת מֵהוּ הָעֲנִיָּן שְׁלוּמֵד, אֲבָל בְּלְמוֹד תְּהִלִּים וְזֶהֱרַקְדוּשׁ אֶפְלוּ
בְּאֵין מִבִּין כְּלָל, חָשׁוּב וּמִקְבֵּל וּמְרָצָה לְפָנֵי הַשֵּׁם וְכוּ'.
(פְּלֵא יוֹעֵץ אוֹת ז', זֶהֱרַק)

כו) אִף אִם אֵינוּ מִבִּין בְּהֵם יֹאמַר דְּבָרֵי הַזֹּהַר וְתִקּוּנִים
יִלְמַד בְּסִפְרֵי קְבָלָה, וְאִף אִם אֵינוּ מִבִּין בְּהֵם יֹאמַר דְּבָרֵי הַזֹּהַר
וְתִקּוּנִים, כִּי הֵם מְסֻגְלִים לְטִהַר הַנִּשְׁמָה.
(סְדוּר פְּנוּנוֹת הָאֲר"י זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה מֵהַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי מוֹרְנוּ הֵרַב רַבִּי יַעֲקֹב קֶאפִּיל שֶׁל
רַבִּי יַעֲקֹב קֶאפִּיל אִישׁ לִיפְשִׁיץ זְכַר צִדִּיק וְקְדוּשׁ לְבִרְכָה אֲשֶׁר הִיָּה מְגִיד מִיִּשְׂרָאֵל בְּבֵית
הַמְּדַרְשׁ שֶׁל מְעַזְרִיטְשׁ גְּדוֹל לְפָנֵי תְּקוּפַת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב - לְפָנֵי 300 שָׁנָה. כּוֹלָל בְּאוּרִים
עַל כָּל חֻלְקֵי הַתְּפִלָּה. בְּסִדְר פְּנוּנוֹת הַלְמוֹד)

כה) בשם אדמור הזקן (בעל התניא) נשמתו בגנזי מרומים: ספר
הזהר הלשון מסגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי קאמר

שמעתי ממהר"ם הלוי יפה שאמר בשם אדמור הזקן (בעל התניא)
נשמתו בגנזי מרומים סגלה למחשבות זרות בעת התפלה
הוא ג' דרכים וכו', וכן ספר הזהר הלשון מסגל לנשמה אף על פי
דלא ידע מאי קאמר, ולכן כיון שג' דברים אלו אינם צריכים כוונה,
לכן מועילים לטהר המחשבה ממחשבות זרות.
(ספר מגדל עז, מאמרי דברי אלקים חיים מאדמורי חב"ד, עמוד תכו)

כט) אמר הבעל שם טוב זכרונו לברכה: אמירת הזהר מסגל לנשמה
אמר הבעל שם טוב זכרונו לברכה: בג' דברים הפלל הפך ממה
שאמרו אחד המרבה ואחד כו' ובלבד שיכוון, אלא אחד המכוון
כו' ובלבד שירבה, אמירת הזהר מסגל לנשמה.
(ספר נתיב רשי, בשם מורי, הלא הוא הרב הצדיק רבי הלל מפאריטש)

ל) בזכות למוד ספר הזהר יצאו מן הגלות ברחמים

קמט. בגין^י דעתידיו^י ישראל למטעם^י מאילנא דחיי, דאיהו האי
ספר הזהר, יפקון^י ביה מן גלותא ברחמי.

הגאולה, מפני שהנסיון הוא לאותם שהם בסוד
הפשט מסטרא דעץ הדעת וכו', שנשמתם מבריאת
יצירה ששם (תהלים יב ט) סביב רשעים יתהלכון.

ה. דעתידיו ישראל למטעם וכו'. ולא ערב רב,
(דמשק אליעזר).

ו. למטעם מאילנא דחיי וכו'. בסוד (מה שכתוב במס'
בזכות דף יז.) עולמך תראה בחייה, חיות אורות
רוחניים של עולם עליון, (דמשק אליעזר).

ז. יפקון ביה מן גלותא ברחמי. בזכות אלו ישראל
העוסקים בדברי הזהר, יצאו כל ישראל מן גלות המד
הזה, (דמשק אליעזר).

ד. בגין דעתידיו ישראל למטעם מאילנא דחיי
וכו'. עין שם בדברי הרעיא מהימנא מה שכתוב
בתחלת הענין. ועין שם מה שכתוב באור החמה
בשם הרמ"ק זכרונו לברכה, וזה לשונו: והענין כי
מסטרא דאצילות התורה מתבארת מצד הספירות
הנאצלות, וכל עניני התורה מצד הנשמות פרושם
בסוד פרוש הזהר. וכאשר יהיה הגאולה שיתבטלו
הקלפות ויתבררו ישראל ויהיו כלם בסוד הטוב.
אותם שקשטו עצמם בסוד מעשים טובים ונתעסקו
במעשיהם ובתפלתם על דרך הסוד בטהרה ובנקיאות,
אל בלי ספק בהם מתנוצץ סוד עץ החיים מצד
הנשמה דאצילות. ואלו אינם צריכים לנסיון בעת

[תרגום ללשון הקדש]: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים. (רעיא מהימנא פרושת נשא דף קכד:)

לא) מה שגורמים אלו שלא רוצים לעסק בחכמת הקבלה קול אומר קרא, "מה אקרא כל הבשר חציר", הכל הם כבהמות שאוכלות חציר. "וכל חסדו כציץ השדה", כל חסד שעושים לעצמם עושים. ואפלו כל אלו שעוסקים בתורה, כל חסד שעושים לעצמם עושים. באותו זמן ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב לעולם, וזה הוא רוח המשיח.

אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים לעסק בחכמת הקבלה, שגורמים שמסתלקת נביעת החכמה שהיא "ממנה, ונשאת ב' יבשה.

אוי להם שגורמים עניות וחרב ובוהו והרג ואבדן בעולם. וזה הרוח שמסתלק, הוא רוח המשיח, כמו שנאמר. והוא רוח הקדש. והוא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת השם. (תקוני זוהר תקון ל')

לב) אפלו מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת - ומבטח שהוא בן עולם הבא

ובספר כסא מלך על תקוני זוהר (תקון מ"ב) כתב וזה לשונו: "כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שפן אם יזכה להבין אפלו מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת (עין שם דבר מבהיל) ומבטח שהוא בן עולם הבא", עד כאן.

לג) קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות

קנ. אמר לון^י רבי שמעון לית^ט רעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי כל כך לעלמא, וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפלו^י רבי דעלמא זמינין לאשכחא^{יא} טמירין דחכמתא ולמנדע^{יב} ביה^{יג} קצין וחושבנין, ובההוא^{יד} זמנא אתגליא לכלא.

[תרגום ללשון הקדש]: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפלו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל.

(זהר הקדוש פ'רשת ו'רא דף קיח.)

לד) קימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלמוד הקדוש

של התקונים והזהר יחיד ורבים מנער ועד זמן

מזמן אשר הציץ וזרח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התקונים וספר הזהר קימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל

יד. ובההוא זמנא אתגליא לכלא. רצה לומר, קרוב לימות המשיח יתגלה סודות התורה לכל, כי זה קאי על מה שכתוב לעיל וכד יהא קריב ליומי משיחא וכו'. ועין מה שכתב מורינו הרב אברהם אזולאי זכותו יגן עלינו בהקדמתו לספר אור החמה (בדף הראשון טור ג') וזה לשונו: ומצאתי כתוב כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי, ה'ה לזמן קצוב עד תשלום שנת ה' (אלפים) ר"ג, ומשם ואילך יקרא ד'רא בתראה והתרה הגזירה והרשות נתונה להתעסק בספר הזהר.

מזנה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים
 עוד כתב שם וזה לשונו: ומשנת ה' (אלפים) ש' לצירה מצנה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים. עוד כתב שם וזה לשונו: ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח, ולא בזכות אחר, אין ראוי להתרשל, ומי שתננו האל יגוע ומצא והשתדל וזכה להשיג חלק החכמה המושג בעולם הזה, זכה לטעם בעולם הזה קצת מתענוג העולם הבא.

ח. אמר לון רבי שמעון. רצה לומר לרבי יהודה ולרבי יוסי, עין שם בדברי הזהר בתחלת הענין (דף קטו).

ט. לית רעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי וכו'. רצה לומר שהקדוש ברוך הוא אינו רוצה שיתגלה זמן הגאולה, עין שם בדברי הזהר לעיל.

י. אפילו רבי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין וכו'. פרוש אפלו נערים קטנים שבעולם, ימצאו טמירין, נסתרות של חכמה מסודות התורה, כי אז יתמלא הארץ דעה, (אדרת אליהו).

יא. לאשכחא טמירין. ימצאו אוצרות ספרים חשובים מסודות התורה, (דרך אמת אות ה').

יב. ולמנדע ביה פרוש ולידע באותה החכמה, (אדרת אליהו).

יג. ביה קצין וחושבנין. פרוש למנדע קצין דגאולה וחושבנין של מי הגלות, שיתגלה אפלו לנערים (נצוצי אורות אות ג' בשם הר"ש ב"זגל"ו).

להחזיק בלמוד הקדוש של התקונים והזהר יחיד ורבים מנער ועד זקן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות טהורות שבספרים הקדושים האלה אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתן מאד מאד.

(רבנו יוסף חיים, הבן איש חי, בהקדמת התקונים בנניח)

לה) נערים קטנים ילמדו מסוד השם

רבי שמעון בן יוחאי בעצמו אמר, שנערים קטנים ילמדו מסוד השם.
(אור החמה)

לו) כל אחינו בית ישראל יקבעו למוד בספר הזהר הקדוש יחד עשיר ואביון קטן וגדול שם הוא

הבה נקנה כי באפן כזה כל אחינו בית ישראל יקבעו למוד בספר הזהר הקדוש יחד עשיר ואביון קטן וגדול שם הוא.

(הקדמת הרבנים לזהר דפוס ג'רבה)

לו) מה טוב ומה נעים אם ישתדלו לקבע חבורות ללמוד הזהר בפרט לעת פזאת אשר ניצוצי הגאולה החלו לפרח עלינו להשתדל בלמוד הקדוש הזה המסגל לביאת משיח צדקנו

ומה טוב ומה נעים אם ישתדלו לקבע חבורות ללמוד הזהר ובפרט לעת פזאת אשר ניצוצי הגאולה החלו לפרח עלינו להשתדל בלמוד הקדוש הזה המסגל לביאת משיח צדקנו כאשר דבר בקדשו אליהו הנביא זכור לטוב לרעיא מהימנא דבהאי ספר הזהר יתפרקון מן גלותא וביה יפקון מן גלותא. והשם יחיש גאלתנו בביאת משיח צדקנו בעגלא ובזמן קריב במהרה בימינו אמן.

לה) כשה' רואה האדם משתדל לדעת הסוד מקבל תפלותיו

וכמו כן מביא הקדוש הצדיק המלובן רבי יעקב אבוחצירא זיע"א בספרו "בגדי השרד" על הגדה של פסח (עמוד ק"ב על הפסוק

"שומר פתאים ה' דלותי ולי יהושיע". וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: נַחְזֹר לְעֲנִין רֵאשׁוֹן שְׁפָרַשׁ לְהַשְׁלִים הַמְזֻמֹּר עַל הַדְרָךְ הָרֵאשׁוֹן שְׁפָרַשְׁתִּי "שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה' דְּלוּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ", הִנֵּה כְּתַבְנוּ דְּכַשְׁחוּשׁב הָאָדָם תְּמִיד שֶׁהַשְׂכִּינָה בֵּין עֵינָיו כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "שׁוֹיִתִּי ה' לְנִגְדֵי תְּמִיד", הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְדַיַח מֵעַלְיוֹ כָּל הַמְקַטְרָגִים וְהַמְשַׁטְיָנִים וּמְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ, וּבְכָל עֵת שֶׁהוּא קוֹרֵא לוֹ הוּא עוֹנֶהוּ.

וְעַל זֶה יֵשׁ לְהַקְשׁוֹת כִּי לֹא שִׁיךְ הַדְּבָר הַזֶּה כִּי אִם בְּיִודְעֵי סוּדוֹת ה' לְעֲשׂוֹת יְחוּדִים לְמַעַלָּה וְכְמוֹ שֶׁאֱמַר נְמִי דוֹד הַמְּלַךְ ע"ה "קְרוֹב ה' לְכָל קְרָאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאַמֶּת".

וְהָאֱמֶת הוּא, שְׂיִודַע סוּדוֹת ה' לְעֲשׂוֹת יְחוּדִים בְּמִרְכָּבָה הָעֲלִיּוֹנָה, וְאִם אֵינּוּ יוֹדַע, דְּבַר פְּשׁוּט הוּא דֶּה־חִיצוֹנִים דּוֹחִים תְּפִלָּתוֹ לְחוּץ, וְאִם כֵּן, הֵיכִי אֲמַרִּינֵן עֲכָשׁוּ שְׂכַשְׁיֵהִיָּה הָאָדָם מְשׁוּהָ ה' נִגְדַּ עֵינָיו יַעֲנֶהוּ ה' בְּכָל עֵת שֶׁהוּא קוֹרֵאוֹ, וּמְדַחָה מֵעַלְיוֹ כָּל הַמְשַׁטְיָנִים? וְלִזֶּה בְּאֵ דוֹד הַמְּלַךְ ע"ה לְהַשְׁמִיעֵנוּ דֶּה־קְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹחֵן כְּלִיּוֹת, וּכְשֶׁרוּאָה שֶׁהָאָדָם פּוֹנֵתוֹ לְעֵבֹד אוֹתוֹ בְּלִבְּכָּ שְׁלָם, וְדוּאָג לְדַעַת סוּדוֹ וְיְחוּדָיו כְּדִי לְעוֹבְדוֹ כְּרָאוּי, וְעַדִּין לֹא הִשִּׁיגָה יְדִיעָתוֹ, כְּגוֹן זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַזֵּיק בְּיָדוֹ וּמִגֵּן עָלָיו מִן הַחִיצוֹנִים, וְנוֹתֵן בְּלִבּוֹ חֲכָמָה וּבִינָה לְדַעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה וְיְחוּדָהּ.

(לט) מֵאוֹתָהּ שְׁעָה שֶׁנֶּתַן דַּעַתוֹ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמְרוֹ וּמִגֵּן עָלָיו, וְעוֹנֶה אוֹתוֹ בְּכָל עֵת שֶׁהוּא קוֹרֵאוֹ

וְזֶה שֶׁאֱמַר הַכְּתוּב כָּאֵן "שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה'", הַפְּתִי יְדוּעַ הוּא שְׂאִין לוֹ דַּעַת, וּלְגַבֵּי יְחוּד ה' כָּל זְמַן שְׂאִין הָאָדָם יוֹדַע הַסּוּדוֹת כְּדִי לְעֲשׂוֹת יְחוּדִים עַדִּין פְּתִי הוּא, וְיֵשׁ עָלָיו קְטְרוּג מִן הַחִיצוֹנִים, אֲמָנָם כְּשֶׁרוּאָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהָאָדָם נִתֵּן דַּעַתוֹ וְלִבּוֹ לְחַקֹּר וּלְהַבִּין סוּדוֹת הַתּוֹרָה כְּדִי לְעֵבֹד ה' בְּשִׁלְמוֹת, מֵאוֹתָהּ שְׁעָה שֶׁנֶּתַן דַּעַתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמְרוֹ וּמִגֵּן עָלָיו, וְעוֹנֶה אוֹתוֹ בְּכָל עֵת שֶׁהוּא קוֹרֵאוֹ.

(מ) להתפלל לה' שיושיע ויאיר עיניו בסוד תורתו

כמו שנאמר לדניאל (דניאל פרק י"ב) "ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלקיך נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך", הרי מבאר דכשנתן לבו להבין ולהתענות נשמעו דבריו, ולזה אמר עכשו "שומר פתאים ה'", הם שעדין לא הבינו בסודות התורה וביחודים, אבל נתנו דעתם להבין, מאותה שעה שנתנו דעתם שומרם ה' ומגן עליהם ומחזיק בידם עד שיבינו. ואומר דוד עליו השלום, וגם אני "דלותי ולי יהושיע", דהינו עכשו אני דל מידיעת הסודות כראוי, ואני מתפלל ומתחנן לפניו יתברך שיושיעני מן הדלות הזה, ויאיר עיני בסודות תורתו כדי לעשות רצונו פרצונו. והנה דליותי ולי יהושיע ר"ת יו"ד, ויו"ד היא בחכמה שהוא אבא, ומשם הוא עקר סודות התורה, ורמז הדבר הזה כאן, להודיע שעל ענין זה הוא מבקש שיתגלו לו סודות התורה. עוד, יהושיע אותיות יהו"י ש"ע, משום דהזוכה לסודות התורה באמתות כראוי, זוכה להארת ש"ע נהורין. ואמר כשאזכה לסודות התורה כראוי ולש"ע נהורין, אז באותה שעה אומר לנפשי "שובי נפשי למנוחכי כי ה' גמל עליכי", עכ"ל.

וואים מדבריו הקדושים כמה חיוב גמור הוא ללמד ולדעת סודות התורה כדי להנצל מן החיצונים, ולכל הפחות לבקש ולרצות לדעת, וזהו בודאי על ידי שבתחלה ילמד כסדר זוהר הקדוש ותטהר נשמתו ותבער בלבו אש אהבת ה', וחשקת למוד התורה הקדושה, בזה בודאי ירצה לפני אדון כל, ויזכה שיפתחו לפניו שערי החכמה העליונה.

(מא) תורה נתנה לאלו שיסתכלו בה וידעו דרכיה

ואמר הרשב"י במכילתא "לא נתנה תורה אלא לאוכלי המן" (הובא ברש"י דברי הימים ב, לא, ד), ובזהר הקדוש פרשת בשלח (דף סב ע"ב) כתב: בהיהא שעתא נטף טלא קדישא... ומההוא טלא דנהורא עילאה קדישא הוה נגיד נחית מנא לתתא... וההוא מנא הוה סליק

ריחין דְּכָל בּוֹסְמִין דְּגִינְתָא דְּעֵדוֹן... וּמְבַרְךְ לְמַלְכָא קַדִּישָא עֵילָאָה, וּכְדִין מְתַבְרַךְ בְּמַעוּי, וְהוּהּ מְסַתְּפַל וַיִּדַע לְעֵילָא וְאַסְתְּכִי בְּחַכְמָה עֵילָאָה, וְעַל דָּא אֵיקְרוּן דּוֹר דְּעָה, וְאַלִין הוּוּ בְּנֵי מְהַמְנוּתָא וְלַהוּן אַתְיָהֲבַת אוֹרֵייתָא לְאַסְתְּפְלָא בְּהַ וּלְמַנְדַע אַרְחָהָא. עכ"ל הזוה"ק, (עיי"ש בְּאַרְךְ). וּמְבַאָר שְׁכַאֲשֵׁר אָכְלוּ אֶת הַמֶּן הָיָה מְתַבְרַךְ בְּמַעֲוִים וְקָבְלוּ אוֹר רוּחָנִי וְרָאוּ מַה שְׁלַמְעֵלָה וְזָכוּ לְחַכְמָה הָעֵלְיוֹנָה וְעַל זֶה נִקְרָאוּ דּוֹר דְּעָה, וְהֵם הָיוּ בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וְלָהֶם נִתְּנָה תּוֹרָה לְהַסְתְּפַל בְּהַ בְּפָנִימִיּוּתָהּ וְלַדְּעַת דְּרַכִּיָּהּ.

מב) עקר נתינת התורה נתנה לאלו שלומדים סודותיה

וּמוֹכַח מִדְּבַרֵי הַזוּהַר"ק שֶׁעָקֵר נִתְּיַנַּת הַתּוֹרָה נִתְּנָה לְאֵלוּ שְׁלוֹמְדִים סוּדוֹתֶיהָ. וּבְאֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ פְּרָשַׁת וַיְחִי (מט, יא) כְּתַב שְׁכַחוּ שֶׁל הַגּוֹאֵל הַעֲצוּם מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הוּא, שְׁצָרִיךְ שִׁיתְּעַסְקוּ יִשְׂרָאֵל בִּינָה שֶׁל תּוֹרָה, וּבְאֹר הַדְּבָרִים שִׁילְמְדוּ אֶת פְּנִימִיּוּת הַתּוֹרָה הַנִּקְרָאת "יִינָה שֶׁל תּוֹרָה" (גם יין גִּימְטְרִיָּה סוּד).

מג) הצמאון גדול

אָמַר הַנְּבִיא עָמוּס (ח' יא - יב): "הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָאִם ה' אֱלוֹקִים וְהִשְׁלַחְתִּי רָעַב בְּאַרְץ לֹא רָעַב לֶלְחֵם וְלֹא צָמָא לַמַּיִם כִּי אִם לְשִׁמְעַת אֶת דְּבַרֵי ה' וְכוּ'". אָנוּ רוֹאִים זֹאת בְּמַצִּיאוֹת שְׁמַכְּל קְצוֹת הָאָרֶץ דּוֹרְשִׁים וּמְבַקְשִׁים שׁוֹלְחִים פְּקָסִים וּמִתְקַשְׂרִים לְבַקֵּשׁ אֶת דְּבַר ה', לְבַקֵּשׁ סִפְרֵי זוֹהַר קוֹנְטְרָסִים, הַצְּמָאוֹן הוֹלֵךְ וְגִדֵּל לְשִׁמוּעַ אֶת דְּבַר ה'.

מד) רפואה קדם למכה

רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי הֵכִין רְפוּאָה לְמִכָּה "הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ" שְׁבוּ נוֹכַל כְּעַת בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה וּלְזָכוֹת לִירָאת שְׁמַיִם, וְלְזָכוֹת לְלַמֵּד תּוֹרָה לְשִׁמְעָה, וְעַל יְדֵי לְמוּד הַזוֹהַר נִזְכָּה לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי בְּלֵי זוֹהַר הַקְּדוּשׁ אֵי אֶפְשֵׁר לְזָכוֹת לִירָאת שְׁמַיִם, וְבוּ נִנְצַל

ובו נגאל, כמו שכתבו כל הצדיקים תלמידי בעל שם טוב ועוד.
 וברוך ה' שיש בדורנו כל כף הרבה אנשים שסימו את הזהר הקדוש
 אלפי פעמים.

מה) זכיות של לומדי זוהר הקדוש

מורי ורבותי!!! אלו שלומדים זהר ינצלו מהמבול כמו נח בתבה
 וינצלו ממלחמת גוג ומגוג (תיקו"ח ע"ב ע"ד, זהר נשא). נצולים
 מכל פגעים רעים. (תקי"ז, כגן הירק). זוכים להשבתת הקטרוגים,
 מבטלים את הקלפות ומביאים את המשיח (הגר"א-אבן שלמה, חסד
 לאברהם, דגמ"א שמיני) מטהר ומקדש הנפש. (פלא יועץ). מקרבים את
 הגאולה ועושים נחת רוח גדול ליוצרים (מק"מ לתיקו"ז). הם בלבד זוכים
 שתפלותיהם נשמעות ומתקבלות (ר"י אבוהצירא, "בגדי השרד"). רק הם
 נקראים עובדי ה' לשם שמים, שלא על מנת לקבל פרס. וזוכים לקבל
 פני שכינה, ומרואי פני המלך (רבי אברהם אזולאי, פרקי אבות). כשיבוא
 המשיח יאמר עליהם: "בזכותך הגעת! לך יש חלק בגאולת העם!".

מו) ערך למוד זוהר

ערך למוד שעה אחת זהר הקדוש: בחול: כמו שנה שלמה למוד
 נגלה, בשמחה: כמו אלף שנה, בצער: כמו מאה אלף שנה,
 בשבת: כמו אלף שנה תורה, בשמחה: כמו מליון שנה. בצער: כמו
 מאה מליון שנה תורה. (הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבדר"ג)

מז) במנין ובזיכוי הרבים שכרו למעלה מהשגה

ובלמוד במנין מקבלים שכר כפול אלף, כי כל בי עשרה שכינתא
 שריא, וכל מה דיהבי משמיא נותנים באלף (זוה"ק פרשת ויצא
 דף קס"א עמוד א'). ובזכוי הרבים עוד פעם כפול אלף כדאיתא במדרש
 רבא. (שיר השירים פרשה ח' פסקא ט"ז)

העולה מכאן שהמזכה את הרבים שילמדו בצבור זהר הקדוש
 בשבת קודש שעה עולה לו כמו למוד תורת הנגלה

100,000,000,000,000 שנה ובמלים מאה טריליון שנות תורה.
[ויכל אתה לזכות לזה בקלות אם בעל נפש אתה].

מה) גדול המזכה את הרבים

הגר"א במשלי (יב, יד) מבאר גדול הזכות שיש למזפי הרבים ומוכיח את חברו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו. ואם ברצונך לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה" ולקרב הגאולה - הנך יכול להיות שתף במפעל הזוהר העולמי ולזכות את כל היהודים בלמוד הזוהר הקדוש על ידי חלוקת ספרי מפעל הזהר העולמי, ואם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד תורת הזוהר הרי תזכה למיליוני שנות תורה, ומי יוכל לחשב את גדל השכר הנצחי שיקפו לזכותך בודאות!!!

מט) שכרו גדול בעולם הבא

בזוהר חדש שיר השירים, וזל"ק: זכאין כל אינון דמשתדלי באורייתא, למנדע בחכמתא דמאריהון, ואינון ידעי ומסתכלין ברזין עילאין. בגין דכד בר נש נפיק מהאי עלמא, בהא אסתלקו מניה כל דינין דעלמא. ולא עוד, אלא דפתחין ליה תליסר תרעי דרזי דאפרסמונא דכיא, דחכמתא עילאה תלייא בהו.

תרגום הזוהר: אשריהם כל אלו שמשתדלים בתורה, לדעת את חכמת רבונם, והם יודעים ומסתכלים בסודות העליונים. משום שכשאדם יוצא מן העולם הזה, בזה מסתלקים ממנו כל דיני העולם. ולא עוד, אלא שפותחים לו שלשה עשר שערים של סודות אפרסמון זך, שהחכמה העליונה תלויה בהם.

נ) ה' משתעשע עמו

ולא עוד, אלא דקודשא בריך הוא חקוק ליה בההוא פורפירא, דכל דיוקנין גליפין תמן. וקודשא בריך הוא אשתעשעא ביה בגן עדן, ואחסין תרין עלמין, עלמא דא ועלמא דאתי.

ולא עוד, אלא שהקדוש ברוך הוא חוקק אותו באותו לבוש מלכות, שכל הדיוקנאות חקוקים שם. והקדוש ברוך הוא משתעשע עמו בגן עדן, ויורש שני עולמות - העולם הזה והעולם הבא.

נא) מאין באת וכו' לתן דין והשבון

חכמתא דאצטריף ליה לבר נש. חד, למנדע לאסתכלא ברזא דמאריה. וחד, למנדע ליה לגופיה, ולאשתמודע מאן איהו נכמו שפתוב בזהר חלק א' (דף ע"ח). שהקדוש ברוך הוא אמר לאברהם אבינו עליו השלום, לך לך למנדע לך, ואתקנא גרמיה, ופרוש באור החמה שם (בשם הרב א"ג זכרוננו לברכה): כלומר, לידע שרש נשמתך מאיזו מקום נחצבת, ובזה תתקן גרמך, שאם לא ידע זה אינו יכול ליתקן, עד כאן לשוננו, ואיך אתברי, ומאן אתי. ולאן יהך. ותיקונא דגופא, היאך אתתקן. והיאך איהו זמין למיעל בדינא קמי מלכא דכולא.

תרגום הזוהר: החכמה שצריך לו לאדם, אחד - לדעת להסתכל בסוד רבונו. ואחד - לדעת ולהפיר את גופו, ולהנדע מי הוא, ואיך נברא, ומאיפה בא, ולאיפה הולך. והתקון של הגוף איך מתתקן, ואיך הוא עתיד להכנס לדין לפני המלך של הכל.

וחד, למנדע ולאסתכלא ברזין דנשמתיה. מאי היא האי נפש דביה, ומאן אתיא, ועל מה אתי בהאי גופא טפה סרוחה, דהיום כאן ומחר בקבר. וחד לאסתכלא בהאי עלמא, ולמנדע עלמא דאיהו ביה, ועל מה יתתקן. ולבחר, ברזין עילאין דעלמא דלעילא, לאשתמודעא למאריה. וכל דא יסתכל בר נש מגו רזין דאורייתא.

תרגום הזוהר: ואחד - לדעת ולהסתכל בסודות נשמתו, מה היא הנפש הזו שבו, ומאיפה באה, ועל מה בא בגוף הזה של טפה סרוחה, שהיום כאן ומחר בקבר. ואחד - להסתכל בעולם הזה, ולדעת את העולם שהוא בו, ועל מה יתתקן. ואחר כך בסודות העליונים של העולם שלמעלה, להנדע לרבונו. וכל זה יתבונן אדם מתוך סודות התורה.

(גב) גדל העגש למי שנפטר מן העולם בלי שום ידיעות מתורת הנסתר

בזוהר חדש שיר השירים (דף ע' עמוד ד'): **תא חזי, כל מאן דאזיל ליהווא עלמא בלא נסיו ידיעה, אפלו נסיו אית ביה עובדין טבין סגיאין, מפקין ליה מפלוני תרעי דהווא עלמא. [תרגום ללשון הקדש]: בא וראה כל מי שהולך לעולם ההוא בלי ידיעה, אפלו יש בו מעשים טובים רבים, מוציאים אותו מכל השערים שבעולם ההוא.**

זוהר: פוק חמי מאי פתיב הכא, הגידה לי, אימא לי רזין דחכמתא עילאה, איך אנת רעי ואנהיגת בההוא עלמא עילאה. אוליף לי רזין דחכמתא, דלא ידענא, ולא אוליפנא עד הכא. בגין דלא אהוי

את סודות העולם העליון, צאי לה, (פי) אין את ראוייה לכנס כאן בלי ידיעה, עד כאן.

ועין מה שכתב הרמ"ק זכרונו לברכה בספרו אור יקר שם (בכרך יז עמוד קמח) וזה לשונו: אם אנת אהיא בלא ידיעה, למי שלא למד כל עקר ולא אסתלקת בחכמתא, למי שלא למד בגנעלמות. וזהו אמרו ולא ידעת ברזין וכו', שאין ידיעה שם, מי שלא טרח בעולם תחתון אין מלמדיו לו בעולם עליון אלא תוספת לא עקר, עד כאן לשון הרמ"ק זכרונו לברכה שם.

עוד כתב שם בהמשך דברי הזוהר וזה לשונו (שיר השירים א' ח) צאי לה בעקבי הצאן והוי ידעת גו אינון עקבי הצאן, אליו אינון דבגי נשא דדשין לו בעקב, וידעין רזין עילאין דמאריהון, עד כאן לשון הזוהר הקדוש שם. פרוש צאי לה בעקבי הצאן ותהיי יודעת בעקבי הצאן האלו, שהם בני אדם שהאנשים דשים אותם בעקב והם יודעים הסודות העליונים של אדונם, עד כאן.

ועין מה שכתב הרמ"ק ז"ל בספרו אור יקר שם (בכרך יז עמוד קמח) וזה לשונו: אילין אינון דבגי נשא דשין לון וכו', מחמת ענותנותם שאינם מתגאים. כענין רבי חגי וכיוצא הרבנים בזה (פרשת שלח דף קנח). שהיו מלאים סודות קרמון ולא היו נכרים בין בני אדם. ואינם לומדים אותה להתגאות ולהנאות. עד כאן לשון הרמ"ק זכרונו לברכה שם.

טו. בלא ידיעה, רצה לומר בלא ידיעות של תורת הנסתר, עין שם בדברי הזוהר בתחלת הענין.

טז. אפילו אית ביה עובדין טבין סגיאין, מפקין ליה וכו', עין מה שכתב הרמ"ק זכרונו לברכה בספרו אור יקר שם (בכרך יז עמוד קמח) וזה לשונו: אפלו אית ביה עובדין טבין וכו', הראיה מאמרו (שיר השירים א ח) הִזְפָּה בְּנָשִׁים, הרי שנתפחה הנשמה הזאת ואפלו הכי אומרים לה (שם) צאי לה, והעד אמרו (שם) צאי לה בעקבי הצאן, עד שתחזר לעולם הזה ללמוד. כדמפרש ואזיל שאמר מכל תרעין דהווא עלמא, שאין מקום מכיל אותו. לכך אומרים צאי לה, עד היותו חוזר לעולם הזה, עד כאן הרמ"ק זכרונו לברכה שם.

יז. מכל תרעי דהווא עלמא. עין שם מה שכתוב בהמשך דברי הזוהר וזה לשונו: תא חזי מה פתיב (שיר השירים א ח) אם לא תדעי לה הִזְפָּה בְּנָשִׁים, אם אנת אתגא בלא ידיעה, ולא אסתכלת בחכמתא, עד דלא תיעול הכא, ולא ידעת ברזין דעלמא עילאה, צאי לה, לית אנת כדי למיעל הכא בלא ידיעה, עד כאן לשון הזוהר הקדוש שם. פרוש בא וראה מה כתוב אם לא תדעי לה הִזְפָּה בְּנָשִׁים, (הפנה היא שהשם יתברך אומר לנשמה) אם את באת בלי ידיעה ולא הסתכלת בחכמה מטרים שבתך לכאן ואינך יודעת

בכיסופא, בגו אינון דרגין עילאין, דאנא עאל בינייהו, דהא עד הכא לא אסתכלנא בהו.

תרגום הזוהר: צא וראה מה כתוב כאן, הגידה לי, אמר לי סודות החכמה העליונה, איך אתה רועה ומנהיג את אותו העולם העליון, למד אותי סודות החכמה שלא ידעתי ולא למדתי עד כאן, כדי שלא אהיה בבושה בתוך אותן הדרגות העליונות שאני נכנס ביניהם, שהרי עד כאן לא הסתכלתי בהם.

זוהר: תא חזי, מאי כתיב, (שיר השירים א) אם לא תדעי לך היפה בנשים, אם אנת אתיא בלא ידיעה, ולא אסתכלת בחכמתא, עד דלא תיעול הכא, ולא ידעת ברזין דעלמא עילאה, צאי לך, לית אנת כדי למיעל הכא בלא ידיעה, צאי לך בעקבי הצאן, והוי ידעת גו אינון עקבי הצאן, אלין אינון דבני נשא דדשין לו בעקב, וידעין רזין עילאין דמאריהון, ובהו תנדע לאסתכלא ולמנדע כו'.

תרגום הזוהר: בא וראה מה כתוב, (שיר א) אם לא תדעי לך היפה בנשים. אם אתה בא בלא ידיעה ולא הסתכלת בחכמה, טרם תכנס לכאן, ולא הפרת את סודות העולם העליון - צאי לך, אינך פדאי להפנס לכאן בלי ידיעה, צאי לך בעקבי הצאן, ותהיה יודע תוך אותם עקבי הצאן, אלו הם שבני אדם דשים אותם בעקב, ויודעים סודות עליונים של רבונם, ובהם תדע להסתכל ולדעת.

נג) בנים לומדים חכמה עליונה

זוהר: ורעי את גדיתך, אלין אינון תינוקות של בית רבן. ינוקי דאינון בבי מדרשא, ואולפין אורייתא. על משכנות הרועים, על אינון בתי כנסיות ובתי מדרשות, דתמן אולפין חכמתא עילאה. אף על גב דאינון לא ידעי, אנת תנדע מגו אלין מלין דחכמתא דקאמרי.

תרגום הזוהר: ורעי את גדיתך - אלו הם תינוקות של בית רבן, התינוקות שהם בבית המדרש ולומדים תורה. על משכנות

הרעים - על אותם בתי כנסיות ובתי מדרשות, ששם לומדים את החכמה העליונה. אף על גב שאינם יודעים, אתה תדע מתוך דברי החכמה הללו שאומרים, עכ"ל.

נד) יזכה להיות במחיצת הצדיקים

ובזוהר הקדוש פרשת תרומה (דף קע"ז ע"ב) בספרא דצניעותא: ובצלמא דאתי, יזכי למיקם במחיצת חסידים [ובעולם הבא יזכה לעמוד במחצת הצדיקים], אף על פי דלא קרי כל צורכיה [אף על פי שלא למד בתורה כל צרכו], כיון דזכה לאשגחא ידיעת מאריה, ואיכוון ביה כדקא יאות [כיון דזכה להתבונן ולדעת בידיעת קונו... כראוי].

ושואל: מאי וכוזי יקלו [על מי נאמר, ואמר], דא הוא מאן דלא ידע לאחדא שמא קדישא, [זהו מי שאינו יודע ליחד את השמות הקדושים, רחמנא לצלן שלא רצה ללמוד כדי לדעת איך ליחד את השמות הקדושים], ולקשרא קשרא דמהימנותא, [ולקשר את קשר הספירות של עולם האצילות הנקרא אמונה] ולאמשכא (דף קע"ח ע"ב) לאתר דאצטריך, [ולהמשיך את השפע למקום הצריך], ולאוקיר שמא דמאריה [ולכבד את שם קונו, איש כזה] טב ליה דלא אתברי. [טוב היה לו שלא היה נברא] (הבאור מספה"ק מתוק מדבש).

נה) על ידי למווד תורת הח"ן בחיות דקדשה נברא אור שיכולים לראות שרפי מעלה

איתא מרבינו הבעל שם טוב זכר צדיק וקדוש לברכה, שהראה לרבי רבי בער ענין בקבלה, ואמר הרבי רבי בער הפשט וכוון האמת, ואמר לו הבעל שם טוב זכר צדיק וקדוש לברכה, אם פי הפשט הוא אמת, אכן אין שום חיות בהדברים, וכשאמר לו הפשט בחיות קדושה נתמלא החדר מלאכים, שמצד שהיה בחיות פי השם נעשה מכל דבור מלאך. (פרי צדיק פרשת ויגש דף ק"ה טור ב')

וְעֵין סֵפֶר דְּבָרֵי יִשְׂרָאֵל (מודיוץ) כְּלָלִי אֲוִרִיתָא (דף י"ב טור ד'), וְזֶה לְשׁוֹן קְדָשׁוֹ: מְפָרְסֵם הַמַּעֲשֵׂה מִן הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ עִם הָרַבִּי רַבִּי בְּעַר, מֵהַמְּאָמֵר מְסַפֵּר עֵץ חַיִּים, שֶׁהָיָה בּוֹ כְּמָה שְׁמוֹת מְלֹאכִים, וּמִיָּד שָׁאֵמֵר הַבְּעַל שֵׁם טוֹב זָכָר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבִרְכָה הַמְּאָמֵר, נִתְמַלֵּא כָּל הַבֵּית אֹרְחָה, וְרָאוּ בַחֹשׁ מִמֶּשׁ אֶת הַמְּלֹאכִים הַנִּזְכָּרִים.

(נו) "פְּרִשְׁת דְּרָכִים" כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְהַחְלִיט בְּאִיזָה דְרָךְ הוּא הוֹלֵךְ עִתָּה צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְהַחְלִיט הָאֵם הוּא שֵׁיךְ לְמִי שְׁרוּצָה לְזִכּוֹת לְמֵאָה טְרִילִיוֹן שְׁנוֹת תּוֹרָה, וּלְהַבִּיא אֶת הַמְּשִׁיחַ, אוֹ חֵס וְשְׁלוֹם לְפֹלֵל לְקַלְפַת הָעָרֶב רַב, כִּי זֶה כְּנֶגֶד זֶה עֹשֶׂה הָאֱלֹקִים, וְהַבּוֹחֵר בְּקְדָשׁ הוּא חוֹשֵׁק לְזִכּוֹת אֶת הָרַבִּים וְזִכּוֹת הַרְשָׁבִ"י תַעֲמַד לוֹ וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם בְּזֶה וּבְכָא.

אַחֲיֵנו כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל - הֵבִיאוּ בְרָכָה אֶל בֵּיתְכֶם וּבְכָל רִגְעַ תּוֹכְלוּ לְהַתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁבִ"י¹⁰ - וּבּוֹדָאֵי הַרְשָׁבִ"י זִ"ע יִפִּיר לְכֶם

למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר. ופירוש על זה בספר יערות דבש (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, עומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובזה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז). [ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל [רבי משה חיים לוצאטון] בענין כותל המערבי, סוד לוז: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי].

יח. כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב), וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיץ, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צו ע"א): ... אזל ר' אלעזר אמר לשמענתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון זעירא: מאי קראה? "וחכך כין הטוב הולך לדודי

טובה ותושפעו ממקור הברכות, שפידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות - ובפרט בדור האחרון הזה שמצפים כבר בכליון עינים לגאלה השלמה - וכבר הבטיח הרעיא מהימנא: "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" אשר על פן אחינו הטוהרים חושו והצילו את עם ישראל להדבק בלמוד הזוהר הקדוש, ובדאי המשיח והרשב"י, ימליצו טוב במרומים, על כל הלומדים, ונושע תשועת עולמים כלנו לי-ה מצפים.

וכתוב ב"אמרי פנחס", כי עלינו לתת שבח והודאה להשם יתברך בכל יום שפאנו לעולם אחר שנתגלה ספר זוהר הקדוש בעולם. אמנם מרב הטרדות ודחק הפרנסה ותלאות פגעי הזמן שפמעט כשל כח הסבל ה' ירחם מעטים המה שיקחו להם פנאי בכל

דברי תורה, והתחדש כמקדם אותו דבר של רבי פנחס בן יאיר לפניו.

א) על ידי הפצת ספריו זוכה לישוב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. - ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפנותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהר"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב).

ב) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהר"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ר"ז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

ובספר תורה וחיים להר"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (הלך ג' פרשת פנחס דף ר"ט ע"א):

שמעו חד קלא דהוה אמר, פנו אתר, פנו אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו. דתנינו, דכל אתר צדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר, ואתי ליה לגביה. וכל שפן כד שראו בגווייה צדיקיא אחרניו. לחדתא בההוא אתר, דאמרין מלי דאורייתא. כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אליו צדיקיא מחדתיו מליו דאורייתא, ואתחדש כמלקדמיו, והוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

בא אותו הצל, וישב, ונשקו. שמעו קול אחד שהיה אומר: פנו מקום, פנו מקום לרבי פנחס בן יאיר, שהוא אתכם. ששנינו, שכל מקום שצדיק חדש בו דברי תורה, כשהוא באותו העולם פוקד את אותו מקום ובא אליו, וכל שפן כששרויים בו צדיקים אחרים לחדש באותו מקום שאומרים דברי תורה, כמו זה שהיה בא רבי פנחס בן יאיר לפקד את מקומו ומצא צדיקים אלו מחדשים

יום לשום מעינם בספר הזוה"ק, ראה באריכות בספר אור הזוהר, ובספר מאורות הזוהר, וכח הזוהר חלקים א-ה.

(ז) ה' נהנה אפילו הוא אינו מבין מושל לתינוק

אלו שלומדים זהר... אפלו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא כדכתיב (שיר השירים א, ה) ודגלו עלי אהבה וכו', הא למה הדבר דומה, לתינוק קטן שאינו יודע דבר ומדבר חציין של תבות בלעגי שפה, ואביו ואמו יצחקו לו ישמחו לקולו, כך יושב בשמים ישחק וישמח כשהאיש הישראלי יש לו חבה בתורה ורוצה ללמד אף אין דעתו משגת.

(פלא יועץ, ערך זהר)

(ח) ללמוד וללמוד הקטנים עם הגדולים

אלו שלומדים זהר... התורה נתנה ללמוד וללמוד בכדי שכלם יודעים מקטנים עד גדולים דעת השם, וגם מצינו בהרבה ספרי מקבלים שמזהירים על למוד חכמה זו שכל אדם חייב ללמוד אותה.

(רבי יצחק בן צבי אשכנזי, טהרת הקדש, קמ"ז)

(ט) זוהר בחבורה

אלו שלומדים זהר... מה טוב ומה נעים אם ישתדלו לקבע חבורות ללמוד הזהר בפרט לעת כזאת אשר ניצוצי הגאולה החלו לפרח עלינו להשתדל בלמוד הקדוש הזה המסגל לביאת משיח צדקנו כאשר דבר בקדשו אליהו הנביא זכור לטוב לרעיא מהימנא דבהאי ספר הזהר יתפרקון מן גלותא וביה יפקון מן גלותא. והשם יחיש גאלתנו בביאת משיח צדקנו בעגלא ובזמן קריב במהרה בימינו אמן.

(הקדמת הרבנים לזהר דפוס ג'רבה)

(ס) נצולים מפגעים

אלו שלומדים זהר... נצולים מכל פגעים רעים.

(תקוני זוהר, כגן הירק הקדמת המחבר)

אלו שלומדים זהר... לומדים עם נערים קטנים כמו שרבי שמעון בן

יִוָּחַאי בְּעֶצְמוֹ אָמַר, שְׁנַעְרִים קְטָנִים יִלְמְדוּ מִסּוּד הַשֵּׁם.

(אור החמה)

אֵלוֹ שְׁלוֹמָדִים זֶהר... יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק וְיִשְׂמַח כְּשֶׁהָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי
יֵשׁ לוֹ חֶבֶה בַּתּוֹרָה וְרוּצָה לְלַמֵּד אֶךְ אֵין דַּעְתּוֹ מִשְׁגָּת.

(פלא יועץ ערך זוהר)

סא) יראת שמים

אֵלוֹ שְׁלוֹמָדִים זֶהר... לוֹמְדִין עִם תִּינוּק בֵּין תְּשַׁעָה שָׁנִים סִפֵּר הַזֶּהר
וְהַתְּקוּנִים לְהַגּוֹת בָּהֶם וְהָיָה יִרְאָת חֲטָאוֹ קוֹדֶמֶת לְחֻכְמָתוֹ
וְיִתְקַיֵּם. וְכֵךְ הָיָה רוֹכֵשׁ יִרְאָת שָׁמַיִם בְּמָקוֹם חֻכְמָה חִיצוֹנִית.

(רבינו הקדוש יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ').

סב) בטול גזרות

אֵלוֹ שְׁלוֹמָדִים זֶהר... מְבַטְלִין כָּל הַגְּזֵרוֹת רְעוֹת וְהָיוּ מִמְּשִׁיכֵין שְׁפַע
וְאוֹר עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת, כֵּן הַשְּׁפָעוֹת פִּשְׁטִיּוֹת, בְּנֵי חַיֵּי מְזוּנֵי.

(רבינו הקדוש יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

סג) למוד כל יום

אֵלוֹ שְׁלוֹמָדִים זֶהר... אָנִי קוֹרָא לְכָל אֶחָד לְהַקְדִּישׁ כָּל יוֹם זְמַן לְלַמּוֹד
הַקְּבָלָה, מִפְּנֵי שְׁבֻזָּה תְּלוּי נְקוּי נִשְׁמַתְכֶם. (זמן המקבלים הרב יצחק

כדורי זי"ע)

סד) תקוני חטאים

אֵלוֹ שְׁלוֹמָדִים זֶהר... שְׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה בִּיכְלֵת הָאָדָם לְתַקֵּן כָּל מָה
שְׁעָבַר עָלָיו עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִבְרַךְ אוֹתוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
שְׁיִהְיֶה חֲטָאֵיכֶם כְּשָׁנִים הֶלְלוּ, שְׁסְדוֹרוֹת וּבָאוֹת מִשְׁשֵׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית,
וְאֵז כְּשֶׁלֶּג יִלְבִּינוּ.

(פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו, סימן ח' דף ג"א עמוד א)

סה) תקוני זוהר בחדש אלול

אלו שלומדים זהר... נוהגין ללמד בספר התקונים בחדש אלול ועשרת ימי תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלוחות שניות למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה.

(פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו, סימן ח' דף ג"א עמוד א)

סו) גאולה ומשיח

אלו שלומדים זהר... הגאולה וביאת המשיח תלויים רק בלמוד הקבלה.

(הגאון מוילנא. ספר אבן שלמה 11,3)

אלו שלומדים זהר... - על למוד הזהר אין שום הגבלות...

(החפץ חיים)

אלו שלומדים זהר... מבטלים כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות.

(רבני ירושלים, שנת תרפ"א)

אלו שלומדים זהר... על ידיהם יצאו מן הגלות.

(רבי שמעון בר יוחאי, הזהר, נשא)

אלו שלומדים זהר... פותח פתחי גאולה.

(אורות ז')

סז) כל החיצונים היו נדחים

אלו שלומדים זהר... הלוואי שלא היו מקלין גדולי הדור בלמוד החכמה הקדושה והלוואי היו מלמדין דרך לתלמידיהם לעסק בחכמה הלזו, אזי בודאי לא הייתה שום הרמת ראש לחכמות החיצוניות והיו כל החכמות נדחים מפניה כמו שנדחה החשף מפני האור. אך שעוונותיו גרמו שגם כמה וכמה מצדיקי הדור סגרו את דלתי החכמה בפני פרחי הכהנה ואמרו שלא ילמדו עד שיהיו בעלי מדרגה ורוח הקדש והנה עבור זה נשארנו ערמים מן החכמה.

(רבי יצחק בן צבי אשכנזי, טהרת הקדש, קמ"ז)

סח) שרפת נשמתו

אלו שלא לומדים זהר... מי שלא עסק בחכמת האמת ולא רצה ללמד אותה, בשעה שנשמתו רוצה לעלות בגן עדן דוחין אותה משם בבזיון - ואפלו אם יש בידו כל מעשים הטובים שבעולם, השרפים בעלי שש כנפים שורפים את נשמתו בכל יום ויום. (זוהר שיר

השירים, זוהר פקודי דף רמז:)

סט) ערב רב

אלו שלא לומדים זהר... וזהו עוון הערב רב שאמרו למשה עמד אתה עמנו ונשמעה בעץ הדעת טוב ורע, ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות בסתרי תורה, כסברת הטועים קצת בני תורה אשר בזמננו זה המוציאים שם רע על חכמת האמת חיי עולם ואומרים שכל מי שמתעסק בה ימות בקצרות שנים חס ושלום...

(מאור ושמש, פרשת אמר, עמוד ש"ע טור א')

ע) גורמים רע לעולם

אלו שלא לומדים זהר... וי לון דגרמי עניותא וחרבא וביזה ויהרג ואבדן בעלמא.

(תקוני זוהר תקון ל')

עא) נעשה לנו שם

אלו שלא לומדים זהר... כל תורתם היא להיות שםם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. ובזהר על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא כת גבורים, דעלייהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושויין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'.

(זוהר בראשית דף כ"ה:, מהרח"ו)

עב) על מנת לקבל פָּרַס

אלו שלא לומדים זהר... ובפרט בזמננו זה בעוונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחתך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פָּרַס והספקות יתרות, ... והנה על הפת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליטו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

(הקדמת מורינו הרב חיים ויטאל זי"ע על שער ההקדמות)

עג) מעכבים הגאולה

אלו שלא לומדים זהר... כמה גדול חיוב על תלמידי חכמים ללמד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצילן.

(תיקוני זוהר תיקון ל' בבאור פסא מלך).

עד) תורתו טעות ורמאות

אלו שלא לומדים זהר... מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוץ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים...

(היכל הברכה פרשת עקב ז', י"ט)

עה) אינו חכם

אלו שלא לומדים זוהר... הלומד כל התורה כלה לא נקרא חכם רק למדן, כי אם הלומד כדי להשפיע למדה הנקראת זא"ת וכו'.

(תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים מהרב הקדוש רבי יעקב יוסף כ"ץ מפולנאה,

מתלמידי הבעל שם טוב, וכן כתוב בספרו כתנת פסים פרשת קדושים)

(עו) מְרָה שְׁחוּרָה

אלו שלא לומדים זהר... סימן למְרָה שְׁחוּרָה: שְׁאִין לוֹ חֶשֶׁק לְלַמֵּד
בְּסֵפֶר הַזֹּהַר. (מְדַרְשׁ פְּנִיחָס, רַבֵּי פְּנִיחָס מִקְאָרִיץ זצ"ל, קוֹנְטְרָס י' אוֹת כ"ט)

(עז) אָסוּר לְלַמֵּד תִּינוּקוֹת

אלו שלא לומדים זהר... אָסוּר לָהֶם לְלַמֵּד תִּשְׁב"ר.
(רַבֵּי פְּנִיחָס מִקְאָרִיץ, חֲכָם הַרְזִים)

(עח) יִתְגַּלְגַּל

אלו שלא לומדים זהר... צָרִיךְ שְׁיִתְגַּלְגַּל עַד שְׁיִטְרַח בְּאַרְבַּע בְּחִינּוֹת
שֶׁל פְּרָדָס.

(בְּרַכַּת אֱלֹהֵינוּ תִּשְׁכ"ו יְרוּשָׁלַיִם - לְהִרְבֵּה הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ סְלִימָאן אֱלֵיהּ מְנִי זי"ע)

(עט) תּוֹרָתָם לְשֵׁם גְּאוּהַ כְּבוֹד וּמְמוֹן וְהוֹלֵךְ לְחִיצוֹנִים וּבְגֻלְלָם יֵשׁ צְרוּת
אלו שלא לומדים זהר... כָּל תּוֹרָתָם לְחִיצוֹנִים.
(זֹהַר)

אלו שלא לומדים זהר... כָּל לְמוּדָם גְּאוּהַ כְּבוֹד וּמְמוֹן.
(זֹהַר)

אלו שלא לומדים זהר... אֲשֵׁמִים וְגוֹרְמִים לְאַסּוֹנוֹת שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל.
(זֹהַר)

אלו שלא לומדים זהר... נִשְׁמָתָן מִשְׁדִּין רוּחִין וְלִילִין.
(זֹהַר)

אלו שלא לומדים זהר... לֹא רוּצִים אֶת הַגְּאוּלָּה.
(זֹהַר)

אלו שלא לומדים זהר... מְעַכְבִּים אֶת הַגְּאוּלָּה.
(זֹהַר)

**(פ) אֵינָם עוֹשִׂים תְּשׁוּבָה וְאֵינָם מְאֱמִינִים בְּשִׁכְרָ וְעוֹנֵשׁ וְאֵין לָהֶם
בָּנִים טוֹבִים**

אלו שלא לומדים זהר... לֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם תְּרוּץ בְּעוֹלָם
הַבָּא.
(ע"ח)

אלו שלא לומדים זהר... לא מענינים לעשות תשובה. (ע"ח)

אלו שלא לומדים זהר... לא מאמינים בשכר ועונש.

(תורתו מגן לנו, ע"פ ח"ח זי"ע)

אלו שלא לומדים זהר... לא זוכים לילדים טובים.

(תורתו מגן לנו בשם רבי פנחס מקריץ)

אלו שלא לומדים זהר... ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר

ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו.

(הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים)

פא) נתגבר החשך

אלו שלא לומדים זהר... נתגבר בעוונותינו הרבים חשכות החכמות

החיצוניות הכסיל בחשך הולך ובמהרה בימינו "ויאמר אלקים

יהי אור" ויאר לנו.

(מורנו הרב צבי אלימלך מדינוב, מעין גנים, פרק א' אות ה')

פב) מתחייב בנפשו

אלו שלא לומדים זהר... מתחייב בנפשו.

(תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים מהרב הקדוש רבי יעקב יוסף כ"ץ פולנאה,

מתלמידי הפעל שם טוב, וכן כתוב בספרו כתנת פסים פרשת קדושים)

אלו שלא לומדים זהר... לא רוכשים יראת שמים, ונשארים עם

חכמה חיצונית. (הרה"ק רבי יצחק איזיק מקומרנא, נוצר חסד)

פג) הבטחת משה רבנו לגאלה שלמה

משה רבנו ע"ה הבטיח!

וזה לשונו הקדוש: ברעיא מהימנא ספר במדבר פרשת נשא (דף קכ"ו

ע"א): והמשפילים יבינו, מסטרא דבינה, דאיהו אילנא דחיי,

בגינייהו אתמר, (דניאל יב) והמשפילים יזהירו כזוהר הרקיע בהאי

חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון, (דברים לב) ה' בָּדַד יִנְחֲנוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֹכַר.

פד) באלה לא צריך נסיון

תרגום: והמשפילים יבינו - מצד הבינה, שהוא עץ החיים, בגללם נאמר (דניאל יב) והמשפילים יזהרו כזהר הרקיע, בחבור זה שלך, שהוא ספר הזהר, מזהר האם העליונה תשובה. באלה לא צריך נסיון, ומשום שעתידים ישראל לטעם מעץ החיים, שהוא ספר הזהר הזה, יצאו בו מהגלות, ויתקיים בהם (דברים לב) ה' בָּדַד יִנְחֲנוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֹכַר.

פה) "בזכותך הגעתי"

משה רבינו עליו השלום הבטיח: ובגין דעתידין ישראל "למטעם" מאילנא דחיי, דאיהו ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי". פרוש: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים.

על כן בואו ונתמסר למען הגאולה, ונתקדש בתורה, וכל ישראל ילמדו זוהר הקדוש בכל יום, ואם אתה עושה כן, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא, ובודאי תכף נגאל, ויהי רצון שנגזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו למוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ולמדו בכל יום זוהר הקדוש וכך נלך כלנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן. ועל זאת היה תמיד לבי דני בראותי שספר הזוהר"ק הוא מלא מכל דברי מוסר שכליים רעיונות נשגבים מלי דחסידותא וחקירות עמקות על דרך טהרת הקדש, מלבד מה שכל יסודי חכמת הקבלה

נובעים ממנו. ואחר כל אלה הוא כספר החתום מפני שהוא מחבר בלשון הארמית שהיתה אז שפה המדברת, ועתה היא נעלמת, ומה בצע בספר קדוש כזה אם אך אחד מעיר ושנים ממשפחה ילמדו בו בהבנה, האם באפן זה יתפשט למוד הזוה"ק בין ישראל קודם ביאת הגואל כנבואת אליהו הנביא.

לכן סמכנו לכל מאמר מהתקון מ"ג פרושי הקדושים אשר בארץ המה, ומחולק לקטעים כדי להקל על הקורא.

ונעתק על פי רוב המאמרים הראויים להציגם על דרך פשוט, ופרוש הפסוקים, וגם במקום שבאו הדברים סתומים מלהבין כפשוטן לא מנענו מלהציגם מכמה טעמים:

(א) שהלמוד בזוה"ק מועיל אף בלתי הבנת הענין, והרי ספר "תקוני זוהר" מחלק לימים ללמדו מ"ח אלול עד אחר עשי"ת אף שכמעט רבו ככלו לא רבים יחכמו לעמוד בסודו לדעת פרוש הדברים.

(ב) רבים תלמידי חכמים הפשטנים שאין להם יד ושם בלמוד ספר הזוהר, וחס ושלום כמו מקצה הוא בדעתם, ולא ידעו ולא יבינו דברי הפסא מלך על התיקוני זוהר, דטוב לו שלא נברא כלל ועקר ועדיף שלא יהיה תלמיד חכם, כי אם עם הארץ דאז אינו פוגם כל כך כמו התלמיד חכם, ולמענם התייגענו בחבור הקדוש הזה.

(ג) אמנם עוד לא אלמן ישראל משרידים בעם שיש להם קצת ידיעה בפנימיות הדברים ששרשם בחכמת האמת, וגם להם ולמענם בא חבור זה כי בודאי ימצאו בו תועלת וחדוש דברים נפלאים.

(ד) נראה שהנפש הישרה מתפעלת בראותה כי הדברים אינם כפשוטן ורב טוב צפון, ועל זה נאמר "מה גדלו מעשיך ה' מאד עמקו מחשבותיך".

ה) כתוב בספרים הקדושים שראוי לכל אדם לזכות את הרבים, ואם יזכה שיועילו דבריו לאחד מני אלף די לו אם לא בא לעולם אלא לדבר הזה (ועין שו"ת חת"ס).

בטחוני חזק בהשם יתברך שבזכות דוד המלך ע"ה וזכות רבי שמעון בר יוחאי ע"ה עם שאר החברייא קדישא יגן עלינו ובעדנו שנזכה לתשובה שלמה באהבה ובשמחה אמן סלה.

בצאתי מן הקדש אני תפלה להשם יתברך, שיהיו מעשה ידינו בזה רצוים ואהובים לפניו ויפעלו לעורר שפע רחמים ועת רצון, וכמ"ש הזוה"ק פ"רשת יתרו (דף צ"ג ע"ב) על הפסוק ויהי נעם וגו' ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

ועל ידי למוד התקון הזה מספר זוהר התקונים על דברי התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי בתקוני זהר שמאיר לנו בחשכת הגלות להבין עמקי סודות התורה הקדושה, כי אך באורם יאיר לנו ותרום ותגביה קרנינו שבעתים, על ידי למודי עץ החיים, נזכה לראות בנחמת ציון וירושלים, במהרה בימינו אמן.

יהי רצון שחבורי זה יהיה לעלוי נשמתו של אדמו"ר זללה"ה ותהי מנוחתו כבוד במחיצתם של צדיקים, ויעלה בתפלה על בניו ונכדיו וניניו למען ישכילו כל אשר יעשו בתורה ובמצות ובמעשים טובים, בגשמיות וברוחניות, לארך ימים ושנות חיים בכריאות איתנה ובנהורא מעליא אמן.

ואני אברך ולי נאה לברך את נות ביתי רעיתי היקרה עקרת הבית, מנשים באהל תברך, אשר לרוב מסירתה והשגחתה בכל הבנים והנכדים אשר חנן ה' אותנו, זכינו והגענו עד הלום.

יהי רצון שנזכה יחדיו לראות שכל בנינו למודי ה' עוסקים בתורה ומזפים את הרבים, ללמד וללמד לשמור ולעשות, ולא תמוש התורה מפינו ומפי זרענו ומפי זרע זרענו עד עולם. ונזכה לכריאות

אִיתְנָה וּנְהוּרָא מְעֵלְיָא לְאַרְךָ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְכָל טוֹב. וִיהִי רְצוֹן
שְׂאֵזְכָה לְסִיִּים בְּקָרוֹב אֶת כָּל סְפָרֵי הַזוהַר הַמוֹכְנִים לְדָפוֹס וּלְהוֹצִיאָם
לְאוֹר עוֹלָם לְזִכּוֹת אֶת הָרַבִּים, וְכֵן לְהוֹצִיא לְאוֹר אֶת כָּל חֲבוּרֵי אֲשֶׁר
חֲנַנִּי ה' לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָהּ אָמֵן.

מְפַעֵל הַזוהַר הָעוֹלָמִי

יְשִׁיבַת הַמּוֹקְבָלִים

בֵּית הַרְשָׁב"י

אור האמת - חלק א' גדולי ישראל מכל החוגים שעזרו על למוד הזוהר (לפי סדר הא-ב)

קדמונים - ראשונים - אחרונים - גדולי החסידות - גדולי ליטא - גדולי
הספרדים - גדולי דורנו - ספרים - קדמונים

1. משה רבינו 13. רבי אלעזר אזכרי (בעל החרדים זצ"ל)

2. אליהו הנביא זכור לטוב 14. גורי האריז"ל

3. רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל 15. רבי חיים ויטאל זצ"ל

16. רבי יהונתן אייבשיץ (בעל יערות דבש

זצ"ל)

17. רבי יוסף קארו (בעל השולחן ערוך זצ"ל)

18. רבי יעקב קאפיל זצ"ל

19. רבי יעקב צמח זצ"ל

20. רבי יצחק דלטאש זצ"ל

21. רבי יצחק לוריא האריז"ל

22. רבי ישעיה בן אברהם הלוי הורוביץ

(בעל השל"ה הקדוש זצ"ל)

23. רבי מאיר פאפריש זצ"ל

24. רבי משה קורדובירו (הרמ"ק זצ"ל)

25. רבי משה זכותא (הרמ"ז זצ"ל)

26. רבי משה חיים לוצאטו (הרמח"ל זצ"ל)

27. רבי משה בן יוסף טראני (המבי"ט זצ"ל)

28. רבי נתן שפירא (בעל מגלה עמקות זצ"ל)

29. רבי שבתי מראשקוב זצ"ל

30. הבית דין מאמסטרדם

1. משה רבינו

2. אליהו הנביא זכור לטוב

3. רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל

ראשונים

4. רבינו אהרן הלוי (בעל ספר החנוך זצ"ל)

5. רבינו בחיי זצ"ל

6. רבי יהודה החסיד (בעל ספר חסידים זצ"ל)

7. רבי יוסף בן אברהם ג'יקטילה (בעל שערי

אורה זצ"ל)

8. רבי משה בן נחמן (הרמב"ן זצ"ל)

9. רבי שלמה בן אברהם אדרת הרשב"א

זצ"ל

אחרונים

10. רבי דוד בן שלמה אבן זמרא (הרדב"ז

זצ"ל)

11. רבי אברהם בן מרדכי אזולאי (בעל אור

החמה זצ"ל)

12. רבי אליהו די-ווידאש (בעל ראשית חכמה

זצ"ל)

גדולי החסידות

47. רבי חיים אלעזר שפירא ממונקאטש
(בעל מנחת אלעזר זצ"ל)
48. רבי חיים האלברשטאם מצאנז (בעל דברי חיים זצ"ל)
49. רבי חיים הכהן זצ"ל
50. רבי חיים מטשערנאוויץ (באר מים חיים זי"ע)
51. רבי חיים צבי עהרנרייך (בעל קצה המטה זצ"ל)
52. רבי חנוך העניך מאלכסנדר זצ"ל
53. רבי חנוך העניך (בעל הלב שמח מאלעסק זצ"ל)
54. רבי יהודה אריה לייב אלטר (בעל השפת אמת מגוד זצ"ל)
55. רבי יחיאל מיכל מזלוטשוב זצ"ל
56. רבי יעקב יוסף מפולנאה (בעל תולדות יעקב יוסף זצ"ל)
57. רבי ישראל (בעל שם טוב זצ"ל)
58. רבי ישראל המגיד מקאזניץ (בעל עבודת ישראל זצ"ל)
59. רבי ישראל שפירא מבלאזוב זצ"ל
60. רבי יעקב יוסף מסקווירא זצ"ל
61. רבי יעקב קטינא (בעל רחמי האב זצ"ל)
62. רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל ספרין מקומרנא זצ"ל
63. רבי יצחק אייזיק מהומיל זצ"ל
64. רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב
31. רבי אברהם ווינברג (בעל יסוד העבודה מסלונים זצ"ל)
32. רבי אברהם טכאריק זצ"ל
33. רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא (בעל אוהב ישראל זצ"ל)
34. רבי אברהם יעקב פרידמן מסאדיגורא זצ"ל
35. רבי אברהם שמחה הורביץ מבארניב זצ"ל
36. רבי אהרן מקרלין זצ"ל
37. רבי אורי מסטרעליסק זצ"ל
38. רבי אליעזר צבי מקאמרנא זצ"ל
39. רבי אלימלך מליז'נסק (בעל נועם אלימלך זצ"ל)
40. רבי אשר מסטולין זצ"ל
41. רבי בנימין זאב מסלאנים זצ"ל ורבי יוסף מנעמירוב זצ"ל (בספר וכוחא רבה)
42. רבי ברוך ממזיבוז זצ"ל
43. רבי גרשון העניך ליינער מראדזין (בעל זהר הרקיע זצ"ל)
44. רבי הלל ליכטנשטיין מקאלאמאייע זצ"ל
45. רבי הלל מפאריטש זצ"ל
46. רבי זאב וואלף (בעל אור המאיר מזיטאמיר זצ"ל)

65. רבי יצחק בן רבי נתן מברסלב זצ"ל
 66. רבי יצחק מסקווירא זצ"ל
 67. רבי ירחמיאל ישראל יצחק דנציגר (בעל ישמח ישראל מאלכסנדר זצ"ל)
 68. רבי ישראל מטשורטקוב זצ"ל
 69. רבי ישראל פרידמן מרוזין זצ"ל
 70. רבי ישראל דוב מוילעדניק זצ"ל (שארית ישראל)
 71. רבי מאיר בן רבי אהרן שורץ זצ"ל מפידיהייץ
 72. רבי מנחם מענדל מרימאנאו (בעל מנחם ציון זצ"ל)
 73. רבי מרדכי מטשערנאביל זצ"ל
 74. רבי מנחם נחום מטשרנוביל (בעל מאור עינים זצ"ל)
 75. רבי מנחם מנדל מורגנשטרן מקוצק זצ"ל
 76. רבי מנחם מנדל שניאורסן (בעל הצמח צדק מליובאוויטש זצ"ל)
 77. רבי מנחם מנדל שניאורסן (אדמו"ר האחרון מליובאוויטש זצ"ל)
 78. רבי מסאטאנאב זצ"ל
 79. רבי משה חיים אפרים מסדילקוב (בעל דגל מחנה אפרים זצ"ל)
 80. רבי משה גרינוואלד מחוסט (בעל ערוגת הכשם זצ"ל)
 81. רבי משה טייטלבוים (מאהעל בעל ישמח משה זצ"ל)
 82. רבי משולם פייבוש מזבאריז (בעל יושר דברי אמת זצ"ל)
 83. רבי נחמן מברסלב זצ"ל
 84. רבי נחמן מטולטשין זצ"ל
 85. רבי נתן מברסלב זצ"ל
 86. רבי פנחס מקאריץ זצ"ל
 87. רבי צבי אלימלך שפירא מדינוב (בעל בני יששכר זצ"ל)
 88. רבי צבי הירש איכנשטיין מזידיטשוב (בעל עטרת צבי)
 89. רבי צבי זצ"ל
 90. רבי צבי הירש האראוויץ מבאקשעוויץ זצ"ל
 91. רבי צבי הירש מנדבורנה (בעל צמח ה' לצבי זצ"ל)
 92. רבי צבי הירש שפירא (בעל דרכי תשובה ממונקאטש זצ"ל)
 93. רבי צדוק הכהן מלובלין זצ"ל
 94. רבי קלונימוס קלמן (בעל המאור ושמש זצ"ל)
 95. רבי שבתי בן יעקב יצחק ליפשיץ (בעל סגלת ישראל זצ"ל)
 96. רבי שלמה ברוך מבודפסט זצ"ל
 97. רבי שלמה שלימל זצ"ל

114. רבי אליעזר בר יצחק פאפו (בעל פלא יועץ זצ"ל)
115. רבי אליעזר בר שם טוב פאפו (בעל דמשק אליעזר זצ"ל)
116. רבי חיים חורי זצ"ל
117. רבי חיים יוסף דוד אזולאי (החיד"א זצ"ל)
118. רבי חיים פלאגי זצ"ל
119. רבי חיים בן עטר (בעל אור החיים הקדוש זצ"ל)
120. רבי יהודה אלקלעי זצ"ל
121. רבי יהודה פתייה (בעל בית לחם יהודה זצ"ל)
122. רבי יהודה חייט (בעל מנחת יהודה זצ"ל)
123. רבי יוסף אירגס (בעל שומר אמונים הקדמון זצ"ל)
124. רבי יוסף חיים (בעל בן איש חי זצ"ל)
125. רבי יעקב אנהורי זצ"ל
126. רבי יצחק בן צבי אשכנזי
127. רבי יצחק בר ישעיה עטיה זצ"ל
128. רבי משה בסולה זצ"ל
129. רבי שלום בן משה בוזגלו (בעל כסא מלך זצ"ל)
130. רבי שלום עגיב (בעל באר לחי זצ"ל)
131. רבי שלמה אלישיב (בעל הלשם זצ"ל)
132. רבי שמעון לביא (בעל כתם פז ובעל המחבר השיר בר יוחאי זצ"ל)

98. רבי שמואל העליר (גאב"ד צפת זצ"ל)

99. רבי שמחה בונם מפשיסחא זצ"ל

100. רבי שניאור זלמן מלאדי (אדמור הזקן בעל התניא זצ"ל)

גדולי ליטא

101. רבי אפרים זלמן מרגליות מבראד (בעל המטה אפרים זצ"ל)
102. רבי אליהו מוילנא הגר"א זצ"ל
103. רבי אלכסנדר זיסקינד מהוראדנא (בעל יסוד ושרש העבודה זצ"ל)
104. רבי יוסף בן שלמה מפוז'ין זצ"ל
105. רבי יעקב מליסא (בעל חוות דעת זצ"ל)
106. רבי יצחק אייזיק חבר (בעל פתחי שערים זצ"ל)
107. רבי ישראל מאיר הכהן מראדין (בעל החפץ חיים זצ"ל)
108. רבי פנחס אליהו הורוביץ מוילנא (בעל "ספר הברית" זצ"ל)

גדולי ספרדים

109. רבי אברהם אזולאי (בעל חסד לאברהם זצ"ל)
110. רבי אברהם איסטרולסה זצ"ל
111. רבי אברהם כלפון זצ"ל
112. רבי אליהו בן אמוג זצ"ל
113. רבי אליהו בן סולימן מאני (בעל כסא אליהו זצ"ל)

גדולי דורינו

133. רבי אברהם בן יעקב הכהן (בעל סגלות ותפלות זצ"ל)
134. רבי אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל
135. רבי אברהם י. מונסה שליט"א
136. רבי אברהם יצחק אולמן (חבר הבד"ץ שליט"א)
137. רבי אהרן ראטה (בעל שומר אמונים זצ"ל)
138. הרב אליהו הלוי ינאי
139. רבי בנימין ראבינאוויטש (חבר הבד"ץ זצ"ל)
140. רבי בניהו יששכר שמואלי (ראש ישיבת המקובלים היכלא דרשב"י ירושלים שליט"א)
141. רבי ברוך צבי מושקוביץ זצ"ל
142. רבי גבריאל צינער (בעל נטעי גבריאל שליט"א)
143. רבי דניאל פריש (בעל מתוק מדבש זצ"ל)
144. הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ב
145. הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ד
146. רבי חיים שמואל בהגאון הצדיק רבי אליהו לאפיאן זצ"ל
147. רבי יהודה אשלג (בעל הסולם זצ"ל)
148. רבי יהודה שנפלד שליט"א
149. רבי יואל טייטלבוים מסאטמאר זצ"ל
150. רבי יוסף חיים זוננפלד הראב"ד זצ"ל
151. רבי יוסף ישר זצ"ל
152. רבי יוסף ליכרמן (ראש מתיבתא כולל שומרי החומות שליט"א)
153. רבי יחזקאל שרגא משינאוו (בעל דברי יחזקאל זצ"ל)
154. רבי יחזקאל שרגא ליפשיץ האלברשטאם מסטראפקוב זצ"ל
155. רבי יצחק טוביה ווייס גאב"ד ירושלים שליט"א
156. רבי יצחק יעקב ווייס (הגאב"ד פוסק הדור בעל מנחת יצחק זצ"ל)
157. רבי יצחק כדורי זצ"ל
158. רבי יחיאל פישל אייזנבאך זצ"ל
159. רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א
160. רבי יעקב ישראל לוגאסי שליט"א
161. רבי יעקב משה הלל (ראש מתיבתא אהבת שלום שליט"א)
162. רבי יקותיאל יהודה האלברשטאם (מצאנז-קלויזנבורג זצ"ל)
163. רבי ישעיה אשר זעליג מרגליות זצ"ל
164. רבני ירושלים שנת תרפ"א
165. רבי ישראל משה דושינסקיא זצ"ל
166. רבי ישראל יעקב פישר זצ"ל
167. הרב כלפון משה הכהן טונים
168. רבי משה אריה פריינד (הגאב"ד ירושלים זצ"ל)

169. רבי מאיר בראנדסדארפער (חבר הבד"ץ זצ"ל)
170. הרב מרדכי סגרון
171. רבי מרדכי שמואל אשכנזי (ראב"ד כפר חב"ד)
172. רבי משה הלברשטאם (חבר הבד"ץ זצ"ל)
173. רבי משה שטרנבוך (ראב"ד ירושלים שליט"א)
174. רבי משולם פייש סג"ל לאווי (האדמו"ר מטאהש שליט"א)
175. רבי עובדיה יוסף (בעל שו"ת יבי"א ושו"ת יחוד שליט"א)
176. רבי ראובן אלבו שליט"א
177. רבי רפאל בלום מקאשוי (בעל שו"ת ברכות שמים זצ"ל)
178. רבי שלום יהודה גראס (בעל שמירת המצות והכשרות, גאב"ד ואדמו"ר האלמין שליט"א)
179. רבי שלום מאסקאוויטש (בעל דעת שלום משאץ זצ"ל)
180. רבי שמואל הורוביץ (בעל ימי שמואל זצ"ל)
181. רבי שמואל הלוי וואזנער (פוסק הדור בעל שבט הלוי שליט"א)
- ספרים**
182. ספר אברהם במחזה
183. ספר אור יצחק
184. ספר אור ישרים מירא דכיא
185. ספר אור יקר
186. ספר אור לישרים
187. ספר אורה ושמחה
188. ספר ארץ נושנת
189. ספר באר לחי רואי
190. ספר בית אשר
191. ספר בנין יוסף
192. ספר בנין שלמה
193. ספר ברית מנוחה
194. ספר דבר יום ביומו
195. ספר דברי יהודה
196. ספר דברי יעקב
197. ספר דורש טוב
198. ספר דרך אר"ץ (מנהגי יהודי ארם צובה)
199. ספר דרכי ציון
200. ספר הדרת מלך
201. ספר הנהגות ישרות (מתלמיד הבעל שם טוב זצ"ל)
202. ספר הקנה
203. ספר הקנה הגדול
204. ספר הפליאה
205. ספר התקונים דפוס ליוורנו
206. ספר ויקהל משה
207. ספר זהר דפוס מנטובה
208. ספר זכירה לחיים
209. ספר חגי ומועדי ישראל

210. ספר חות יאיר
211. ספר חיים שאל
212. ספר טהרת הקדש הקדמון
213. ספר טעמי המנהגים
214. ספר יוחסין השלם
215. ספר יסוד יוסף
216. ספרי יראים
217. ספר ירים משה משפט הבה"ת
218. שו"ת ישכיל עבדי
219. ספר כגן הירק
220. ספר לקוטים יקרים
221. ספר מאירות עינים
222. ספר מאיר לעולם
223. ספר מבוא לחכמת הקבלה
224. ספר מבשר צדק
225. ספר מסילות חכמה
226. ספר מעבר יבק
227. ספר מעיץ גנים
228. ספר מעשי אמת (לתלמיד החווה מלובלין זצ"ל)
229. ספר מצרף לחכמה
230. ספר מקדש מלך
231. ספר סדר היום
232. ספר נופת צופים
233. ספר סוד השם ליראיו
234. ספר סדור פסח כהלכתו
235. ספר סמא דחיי
236. ספר עמוד העבודה
237. ספר עמק המלך
238. קונטרס עץ החיים
239. ספר עשר קדשות
240. ספר פי חכם
241. שאלות ותשובות פרחי כהנה
242. ספר פרי קדש הלולים
243. ספר קהלת יעקב (לבעל מלא הרועים זצ"ל)
244. ספר קהלות יעקב
245. ספר קול בוכים
246. ספר שאלות ותשובות דביר
247. ספר קרנות צדיק
248. ספר שלום ירושלים
249. ספר שלחן ערוך הרב (הלכות תלמוד תורה)
250. ספר תיקון ליל הושענא רבה
251. ספר תקוני זהר דפוס בילוגראדו

זוהר השבת

תוכן הספר: זוהר על פרשת השבוע - אור הזוהר מחלק. - זוהר על מעלת ושמירת השבת וימים טובים - שלחן ערוך הלכות שבת מחבר רמ"א מחלק לכל שבתות השנה - ספורי הזוהר, ספורים מיוחדים מלוקטים מכל ספר הזוהר - סיפור מדהים בהמשכים משני בעלי תשובה בעיר קראקא - מזכה הרבים כהלכתה - ועוד הרבה ספרים בהמשכים. **ספר קדוש זה מסוגל לאהבת השם ויראת שמים טהורה, וללמוד מקודשת וצדקת רבותינו הקדושים חכמי הזוהר, הסוד והנסתר, ולהתקשר לנשמת הרשב"י ורבי אלעזר בנו זיע"א.**

ספר הזוהר הקדוש חק לישראל דף היומי עם לשון הקודש - מנוקד מְפָסָק וּמְחוּלָק לְקַטְעִים מְסוּדָר עַל הַפְּרָשִׁיּוֹת

תפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ וְכוּ'. עַל יְדֵי הַהוּא מְמִיר
וְנַעֲלָם לְאַקְמָא שְׁכִינְתָא מַעְפְּרָא, לְעֵלוּי שְׁכִינְת עוֹזְנוּ אִם הַבְּנִים
שְׁמַחָה, בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

חֲרִינֵי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּלִימוּד הַקְּרוֹשׁ הוּא בְּנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים
וְהַצְּדִיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקְּרוֹשׁ וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלוּכִי
רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּנֵי. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַנֵּם תְּפִילַת דְּוֹד
הַמֶּלֶךְ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם (תהילים סא ד' ה') בִּי הָיִיתָ מַחְסֵה לִי מִגְּדֹל עֵז מִפְּנֵי אוֹיֵב.
אֲנוּרָה בְּאַחֲלָךְ עוֹלָמִים אַחְסֵה כְּסֵתֵךְ כְּנֶפֶךְ סֶלָה. וְאַזְכֶּה שְׁבִלִימוּדֵינוּ
זֶה יְחִיו שְׁפָתוֹתֵיהֶם דּוֹבְבוֹת בְּקִבְרָה, לְמַעַן שָׁמְרוּ בְּאַחֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת
רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבְחֲדָיִן סִפְרָא סִפְרָא חוּזְרָה, יִפְקוּז
יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֵל עַבְדֶּיךָ פְּעֻלָּךְ וְחֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.
וְיִהִי נַעַם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנְנָהוּ, וְיִהִי נַעַם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ (תהילים צ' ט"ז י"ז).

(סוד ה')

תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה

רְבוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדָנֵי הָאֲדוֹנִים. אָב הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים
אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
בְּקִידָה וּבְחֶשְׁתְּחוּיָהּ, שְׁקַרְכְּתָנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ עֲבוּדַת הַקְּדוֹשׁ,
וְנִתְתֶּךָ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מַה אָנוּ, מַה חַיֵּינוּ,
אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כְּזֶה. עַל בֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים
תַּחְנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל
יְהִי עֲוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבֵינֶךָ. וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַוֵּן אֶת לְבַבֵּנוּ
לְיִרְאָתְךָ וְאַחֲבָתְךָ, וְתִקְשִׁיב אָזְנְךָ לְדַבְרֵינוּ אֱלֹהֵי, וְתִפְתַּח לְבַבֵּנוּ

הַעֲרַל בְּסוּדוֹת תּוֹרַתְךָ. וַיְהִיָּה לְמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֵי כַּסָּא כְבוֹדְךָ
 בְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתֵאָצִיל עָלֵינוּ אֹר מְקוֹר נְשַׁמְתָּנוּ כְּכֹל בְּחִינּוֹתֵינוּ.
 וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָרֶיךָ הַקְדוּשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גְּלוּת דְּבָרֶיךָ אֵלֶּה
 בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם וּזְכוּת אַבוֹתָם וּזְכוּת תּוֹרַתָם וְתַמִּימוֹתָם וּקְדוּשָׁתָם יַעֲמֵד
 לָנוּ לְכֹל נִפְשָׁל בְּדַבְרִים אֱלוֹ. וּבְזֻכוּתָם תֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּמָה שְׁאֵנוּ לוֹמְדִים.
 כְּמֵאֲמַר נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל עֵינֵי וְאַפִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ. יְהִי
 לְרָצוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִגְאָלֵי. כִּי יְהוָה־
 אֱלֹהֵינוּ יִתֵּן חֲכָמָה, מִפִּי דַעַת וְתַבּוּנָה:

רְבוֹן עֲלָמִין, דְּאַנְתָּ הוּא מְגַלֵּי עֲמִיקְתָּא וּמְסַתְרָתָא וְגַלֵּי רִזְיָא. יְהֵא
 רְעוּא מִן קְדָמָךְ לְאַסְפְּרָא מְלִין בְּפוּמְנָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא
 שְׁכִתוּב, וְאַנְכֵי אֶהֱיָה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתֶיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר. וְלֹא נִיעוּל
 בְּכִסּוּפָא קְדָמְךָ. וְנִזְכִּי לְמִשְׁמַע רִזְיוֹן עֲלָאִין דְּאוֹרִיתָא מְפוּמָא דְרִישָׁא
 דְּמַתִּיבְתָא עֲלָתָה. אָמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן, אָמֵן, סְלָה:

וְנִתְרַ יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת-הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֵד וְהָיָה לְאַרְבְּעָה
 רְאשִׁים: וְהַמִּשְׁכָּלִים יִזְהָרוּ בְּזֶהר הַרְקוּעַ, וּמִצְדֵיכֵי הַרְבִּים
 בְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד: גַּל-עֵינֵי וְאַפִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

תְּרִינֵי מְקַבֵּל עָלֵי מַצּוֹת עֲשֵׂה שָׁל וְאַהֲבַת לְרַעְדָּ בְּמוֹד, וְתִרְיֵנִי אוֹהֵב
 כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשִׁי וּמְאָדִי, וְתִרְיֵנִי מִזְמַן אֶת פִּי לְלַמֵּד
 בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקְדוּשׁ לְזֻכוּת ... פכ"פ (וְכָאן פֶּרֶט בְּקִשְׁתּוֹ) [לְרַפּוּאֹת ...]
 [יְשׁוּעַת ...] [לְפָנִים ...] יְהוָה־יְהוָה יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יְחֻקְהוּ וְיִרְפָּאֵהוּ
 בְּרַפּוּאֹת הַנְּפֶשׁ וְרַפּוּאֹת הַגּוּף בְּרַמ"ח אֲבָרָיו וְשֵׁם"ה גִּידָיו בְּתוֹךְ שְׂאֵר
 חוּלֵי יִשְׂרָאֵל וְיִאֲרֶךְ יָמָיו וְשָׁנֹתָיו בְּנְעִימִים] [וְיִוְשִׁיעָהוּ בְּדַבַּר יְשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים ...] אָמֵן סְלָה.

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יְהי רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂיִתְקַיֵּם בְּנוֹ
עֲתָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב וְאָשִׁים דְּכָרִי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֵי בְּסִיתִיךָ
לְנַטַע שְׁמִים וְלִיסַד אָרְצֵן, לְהַעֲלוֹת לְרוּמָם וּלְתַקַּן הַרְסוֹת וְחֲרָבוֹת
הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה לְקִשׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוֹנוֹ
יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקַיִם בְּנוֹ מִתְּרַה מִקְרָא שְׁפָתוֹב
"וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה בְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעֲתִים
בְּאוֹר שְׁבַעֲת הַיָּמִים". וּזְכוֹת הַרְשָׁבִי הַקְּדוּשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר,
וְיוֹתָם בְּן עֲזִיָּהוּ, יַעֲמוּד לָנוּ לְתַקַּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שְׁנַבְרָא עַד
סוּפוֹ בְּרַצוֹנוֹ וּבְרַצוֹן יִרְאוּנוּ. וּבְזְכוֹת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֲכָמָה
הַזֹּאת, עַל יְדֵה תִתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשׁוּעָתָה מִתְּרַה תַּצְמִיחַ, לְעֵלוֹי
שְׂכִינַת עֲוֹנוֹ בְּמִתְרַה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב וַיֹּאמֶר
אֱלֹקִים יְהי אוֹר, וַיִּזְרַח עֲלֵינוּ אוֹר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּיוֹם הַחַוָּא
יְהיֶה יְהוָה אֱחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, אֲמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂוִבִיתָנִי
לְלִמּוּד וּלְהַגּוֹת בְּסִפְר הַקְּדוּשׁ הַזֶּה וַיִּתְרַה עֵילָאָה, וּזְכוֹת
הַתְּנָאִים הַקְּדוּשִׁים שְׁלַמְדָנוּ תוֹרָתָם יַעֲמוּד לָנוּ וּלְזִרְעָנוּ וְנִזְכָּה לְהַבְטַחַת
הַנְּבִיא (ישעיה נט, כ-כא) וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבִי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נֹאֵם
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ רְוַחִי
אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְכָרִי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי וְרַעַךְ
וּמִפִּי זֶרַע וְרַעַךְ אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וַיִּתְקַיֵּם בְּנוֹ
הַנְּבוּאָה (ישעיה נא, טז) וְאָשִׁים דְּכָרִי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֵי בְּסִיתִיךָ לְנַטַע
שְׁמִים וְלִיסַד אָרְצֵן וּלְאֹמַר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָה. וּבְרַבַת מִשָּׁה רַעִיא
מִהִימָנָא תִתְגַּלָּה בְּמִתְרַה דִּיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּרַד יִנְחָנוּ וְאִין עֲמוֹ
אֵל נִכְר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נִפְשָנוּ בִּישׁוּעָתָךָ בְּאַמַת
בְּאָמַר לְצִיּוֹן מְלֶכֶת אֱלֹקוֹת, בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם אֲמֵן וְאֲמֵן.

(סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶכֶד רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב
 הַדְרֵשׁ לָנוּ. שׁוֹבֵה אֱלֵינוּ [עָלֵינוּ] בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל
 אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנָךְ. בְּנֵה בֵיתְךָ בְּבִתְחִלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל
 מְבוֹנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהִשֵּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכוֹ,
 וְהִשֵּׁב בְּהַנִּים לְעַבְדֶּךָם וּלְוִיִּים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהִשֵּׁב
 יִשְׂרָאֵל לְגוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} לְיִרְאָה
 וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן.

(סי"ת)

**בזכות התנא האלוקי
 רבי שמעון בר יוחאי**

**תורתו מגן לנו,
 היא מאירת עינינו.**

ט לא תשכח מפי זרעו

- ❖ מומיטב נגוני מירון ❖
- ❖ ספורי רבי שמעון בר יוחאי ❖

נאות הגה"צ המקובל רבי שלום יהודה גראס שליט"א
 נשיא מפעל הזוהר העולמי

❖ מעלת לימוד הזוהר"ק ❖

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי
 נחל לביש 24/8 עיר"ק בית שמש
 טל: 054-8436784

מפעל הזוהר העולמי
 נא לשכפל ולהפיץ להרבות תורה ויראת שמים בעולם

ספר זוהר התיקונים תיקון מ"ג

מהתנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע
ובו

ספר א': זוהר התיקונים עם התרגום,
"מקבילת הללאת אחת אל אחת".

תרגום מילולי ללשון הקודש
שנתחבר ע"י צדיק נסתר המקובל רבי דוד שריג זי"ע

סידרנו את התיקונים באופן קל ופשוט, הזוהר והתרגום,
למען יחזיק בה כל אחד לאומרה בלשון הזוהר או בלשון
הקודש, וכך יוכל להבין בנקל את התיקון היסודי שהוא
עיקר קדושת וסגולת ישראל שעל ידו ישמעו בשמים
את ה"שמע ישראל" שאומר בכל יום, ויתקבלו התפילות
לרצון לפני אדון כל.

ובזה יוכל כל בן ישיבה ויודע ספר להבין את דברי הרשב"י על תיקון
מ"ג, כי הוא היסוד, נשמת חיינו, אשר כבר צווחו קמאי שמצווה לידע
ולהודיע ולפרסם ברבים, כי בו ורק על ידו תלוי כל גאולתינו, וכדברי
המקובל האלוקי השד"ה זי"ע שאמר אילו ידעו ראשי הישיבות מדברי
המהרח"ו על תיקון מ"ג ועוד (בהקדמה לעץ חיים), בוודאי כולם היו
עוסקים בלימוד ספר הזוהר והקבלה, להחיש הגאולה למען פדות
השכינה הקדושה.

סדרנו, באופן שבסקירה אחת יבין הקורא את הענין - חלקנו אותם לימי החודש,
כדי שיוכל כל אחד לגומרם בכל חודש.

יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי סניף בת ים, 052-7651911
בנשיאות כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א

לכבוד יומא דהילולא של המקביל האלוקי צדיק יסוד עולם מלאך ה'
צבקות הרי"ח הטוב מרן רבי יוסף חיים מבגדאד זיע"א, י"ג אלול תשע"ב
(ק"ג שנה [103] לפטירתו, תרס"ט-תשע"ב)

ספר זוהר התיקונים

תיקוני זוהר תקונא ארבעין ותלת ורף פב ע"א

ארמי

לשון הקודש

בְּרֵאשִׁית תִּמְנָן אֶת־ר יב"ש, וְדָא
אֵיהּ וְנִהַר יַחֲרַב וְיִבֵּשׁ
(שם ה), בְּחַהּוּא זְמַנָּא דְאֵיהּ יִבֵּשׁ
וְאֵיהּ יִבֵּשׁ, צְוּוּחִין בְּנִין לְתַתָּא
בְּיַחְוּדָא וְאִמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאִין
קוּל וְאִין עוֹנָה, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב
(משלי א כח) אִזּוּ יִקְרְאוּנְנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.
וְזֶהוּ נִהַר יַחֲרַב וְנִהַר יִבֵּשׁ, בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא
יִבֵּשׁ וְהֵיא יִבֵּשׁ, צְוּוּחִים הַבְּנִים
לְמַטָּה בְּיַחְוּד וְאוֹמְרִים שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה.
זֶהוּ שְׁכַתּוּב (משלי א כח) אִזּוּ יִקְרְאוּנְנִי
וְלֹא אֶעֱנֶה.

וְהָכִי מֵאֵן דְּנָגְרִים דְּאֶסְתַּלַּק קְבָלָה
וְחֻכְמָתָא מְאוּרֵיתָא דְבַעַל
פַּה וּמְאוּרֵיתָא דְבַכְתָּב, וְנָגְרִים
דְּלֹא יִשְׁתַּדְלוּן בְּהוּן, וְאִמְרִין דְּלֹא
אֵית אֵלָא פִּשְׁט בְּאוּרֵיתָא
וּבְתַלְמוּדָא, בְּוֹדָא בְּאֵלוֹ הוּא
יִסְלַק נְבִיעוּ מֵהַהוּא נִהַר וּמֵהַהוּא
נָן, וְוִי לִיה טַב לִיה דְּלֹא אֶתְבְּרִי
בְּעֵלְמָא וְלֹא יוֹלִיף הֵהִיא אוּרֵיתָא
דְּבַכְתָּב וְאוּרֵיתָא דְבַעַל פַּה,
דְּאֶתְחַשֵּׁב לִיה בְּאֵלוֹ אַחְוֹר עֵלְמָא
לְתַהוּ וּבַהּוּ, וְנָגְרִים עֲנִיּוּתָא בְּעֵלְמָא

וְהָכִי מֵאֵן דְּנָגְרִים דְּאֶסְתַּלַּק קְבָלָה
וְחֻכְמָתָא מְאוּרֵיתָא דְבַעַל
פַּה וּמְאוּרֵיתָא דְבַכְתָּב, וְנָגְרִים
דְּלֹא יִשְׁתַּדְלוּן בְּהוּן, וְאִמְרִין שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה.
זֶהוּ שְׁכַתּוּב (משלי א כח) אִזּוּ יִקְרְאוּנְנִי
וְלֹא אֶעֱנֶה.

וְהָכִי מֵאֵן דְּנָגְרִים דְּאֶסְתַּלַּק קְבָלָה
וְחֻכְמָתָא מְאוּרֵיתָא דְבַעַל
פַּה וּמְאוּרֵיתָא דְבַכְתָּב, וְנָגְרִים
דְּלֹא יִשְׁתַּדְלוּן בְּהוּן, וְאִמְרִין דְּלֹא
אֵית אֵלָא פִּשְׁט בְּאוּרֵיתָא
וּבְתַלְמוּדָא, בְּוֹדָא בְּאֵלוֹ הוּא
יִסְלַק נְבִיעוּ מֵהַהוּא נִהַר וּמֵהַהוּא
נָן, וְוִי לִיה טַב לִיה דְּלֹא אֶתְבְּרִי
בְּעֵלְמָא וְלֹא יוֹלִיף הֵהִיא אוּרֵיתָא
דְּבַכְתָּב וְאוּרֵיתָא דְבַעַל פַּה,
דְּאֶתְחַשֵּׁב לִיה בְּאֵלוֹ אַחְוֹר עֵלְמָא
לְתַהוּ וּבַהּוּ, וְנָגְרִים עֲנִיּוּתָא בְּעֵלְמָא

תיקוני זוהר ורף פב ע"ב

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ
דְּשָׂא וְכוּ' (בראשית א יא),

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ
דְּשָׂא וְכוּ' (בראשית א יא),

ארמי

לשון הקודש

אמר רבי אלעזר אבא והא קרא ליה יבשה, מאן תדשא הארץ, אמר ליה ברי הכי אוליה תיובתא לכל בני עלמא, דאם בר נש יחזור בתיובתא, נחית לה נביעו דאסתלק, ומה דהוה יבשה קרא לה ארץ, ונחר דהוה חרב ויבש קרא ליה מקנה המים וימים, הדא הוא דכתיב (שם י) ויקרא אלהי"ם ליבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים, בכהווא זמנא דאתקרי ארץ מה כתיב ביה (שם יא) ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ, לאפקא זרעין ואיבין דאינון נשמתין (דף פב ע"ב) כל חד לזניהו, אלין נשמתין דאתגזרו מבורסי יקריה, ואלין רוחין דאתגזרו ממלאכים, ואלין נפשין דאתגזרו מאופנים, כל חד חר אפיק לזניהו לכל חד בדקא יאות, עץ פרי דא תלמיד חכם, עושה פרי דא בת זוגיה, לכל חד בדקא יאות (כל חד אפיק לזניהו).

אמר רבי אלעזר: אבא, והרי קרא לו יבשה, מאיפה תדשא הארץ? אמר לו: בני, כף למד תשובה לכל בני העולם, שאם אדם יחזור בתשובה, מוריד לה המעין שהסתלק, ומה שהיתה יבשה קורא לה ארץ, ולנהר שהיה חרב ויבש קרא לו מקנה המים וימים, זהו שכתוב (שם י) ויקרא אלהי"ם ליבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים. באותו זמן שנקראת ארץ, מה כתוב בו? ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ, להוציא זרעים ופרות שהן נשמות, (דף פב ע"ב) כל אחד למינהו, אלו הנשמות שנגזרו מכסא כבודו, ואלו רוחות שנגזרו ממלאכים, ואלו הנפשות שנגזרו מהאופנים, כל אחד הוציא למינהו את כל אחד כראוי. עץ פרי - זה תלמיד חכם, עשה פרי - זו בת זוגו, לכל אחד כראוי (כל אחד הוציא למינו).

ועוד, עץ פרי - זה העמוד האמצעי, עשה פרי - זה צדיק, אשר זרעו בו על הארץ -

ועוד עץ פרי דא עמודא דאמצעיתא, עושה פרי דא צדיק, אשר זרעו בו על הארץ -

ארמי

דא שכנינתא, דכל זרעין אתכלילין
 בה, והכא פקודא דפריה ורביה
 למעבד אבין וזרעין, הדא הוא
 דכתיב (ישעיה מה יח) לא תהו בראה
 לשבת יצרה, ומאן דאתבטל
 מפריה ורביה, כאלו אחור לה היא
 ארץ יפשה, ומנע ברכאן מינה,
 כל חד לפום דרגיה, מאן דפגים
 לתתא פגים לעילא, לאתר
 דאתגזר נשמתיה.

לשון הקודש

זו השכינה, שכל הזרעים
 נכללים בה, וכאן המצוה של
 פריה ורביה, לעשות פרות
 וזרעים, זהו שכתוב לא תהו
 בראה לשבת יצרה, ומי
 שמתבטל מפריה ורביה, כאלו
 החזיר את אותה ארץ יפשה,
 ומנע ממנה ברכות, כל אחד
 לפי דרגתו, מי שפוגם למטה
 פוגם למעלה את המקום
 שנגזרה נשמתו.

ועוד עין פרי דא עמודא דאמצעיתא, עושה פרי דא צדיק, אשר זרעו בו על הארץ דא
 שכנינתא, דכל זרעין אתכלילין בה, והכא פקודא דפריה ורביה למעבד אבין וזרעין.

(התרגום נלקח מהיכלא דרשב"י - מהצצה"ק המקובל רבי דוד שריג זי"ע)

